

Tiskovina
Preznanje občinstva pri pletu ino. Ljubljana

tabor

številka 2, februar 2008, letnik LIII
revija Zveze tabornikov Slovenije

Skupščina ZTS se nezadržno bliža

Pohorski ZOT

Tabor na obisku:
Rod zelenega Jošta Kranj

Novice**Aktualno iz IO ZTS****Oblikovanje skupin za delo na programskem področju za veje**

Svetovalec načelnika ZTS za področje programa se je resno lotil oblikovanja skupin (programskih komisij) za delo na področju programa za vse veje v ZTS. Tako je bilo na več sto naslovov poslano vabilo na skupno srečanje skupin, ki bodo oblikovale programe posameznih vej. V sredini januarja je bil že prvi sestanek tabornikov, ki želijo sodelovati pri oblikovanju programskih usmeritev ZTS.

Svetovalec načelnika se dogovarja s posamezniki, da bi prevzeli vodenje skupin za posamezne veje.

Amerikanec**Sodelovanje z ZSKSS**

V lanskem letu je vodenje skupnega odbora ZTS - ZSKSS, ki je namenjen usklajevanju in sodelovanju obeh organizacij, za tri leta prevzela ZTS. Vodja skupnega odbora je Sandi Glinšek iz RJZ iz Velenja, v odboru pa sodelujeta še Tomaž Strajnar, načelnik ZTS, in Jure Habjanič, načelnik za mednarodno dejavnost ZTS.

ZTS je tudi sprožila pobudo, da se začnemo resneje pogovarjati o odprtih vprašanjih med organizacijama in poskušamo najti rešitve za ta vprašanja. Prvi resnejši pogovori se ukvarjajo s terminologijo, skupnim nastopom do države in zgodovino skavtskega gibanja v Sloveniji. Seveda pa tudi z vprašanji sodelovanja na skupnih ali za člane obeh organizacij odprtih aktivnostih.

Amerikanec**GOTIK**

Si želiš, da bi ti kri tekla po žilah hitreje, kot ti teče običajno? Si želiš, da bi si moral pot od strahu brisati z rutko? Bi se rad izkričal?

Če je odgovor "ja", si vljudno vabljen na GOTIK - grozljivo orientacijsko tekmovanje in kričanje, ki ga organizira Rod dobre volje Ljubljana in bo potekalo **5. in 6. aprila 2008**. Vse **informacije** dobiš na številki **041 429 049** oziroma na e-naslovu: manca.starman@gmail.com.

Si upaš?

RDV Ljubljana

Evropsko leto 2008
medkulturnega dialoga

Leto 2008 je evropsko leto medkulturnega dialoga

Naše kulturno okolje postaja iz dneva v dan bolj raznoliko, ta kulturna raznolikost pa predstavlja ekonomsko, družbeno in politično prednost, ki jo je treba razvijati naprej. Po drugi strani pa povečana kulturna mnogovrstnost prinaša družbene in politične izzive. Stereotipi, rasi-

zem, netolerantnost, diskriminacija in nasilje lahko ogrozijo tako lokalne kot narodne skupnosti. Zato je danes dialog med kulturami nepogrešljivo sredstvo za zблиževanje evropskih narodov, tako med njimi samimi kot med kulturami, ki jih sestavljajo.

Več na povezavah:

http://www.mss.gov.si/si/evropsko_leto_medkulturnega_dialoga/<http://evropa.gov.si/za-mladino/><http://www.eurodesk.si/>

Uvodnik Je lahko skupščina prelomna?

Ob prenovi statuta ZTS pred dobrima dvema letoma je bilo eno ključnih vodil, da se odločanje o delu in organizaciji prenese s skupine izbranih na celotno članstvo ZTS - rodove. Namesto starešinstev na nekaj mesecev imamo zdaj vsakoletno skupščino, na kateri imajo glavno besedo rodovi. Nekatere odločitve, kot so volitve, pa sprejemajo izključno rodovi.

Seveda je za tak prenos odločanja treba storiti še korak več, kot ga samo zapisati v statut. Za kakovostno in demokratično odločanje so namreč potrebne informacije. Če se rodovi želijo odločiti, morajo dobiti tudi ustrezne informacije. Še bolje je, če se o teh informacijah lahko pogovorijo z drugimi rodovi. Si izmenjajo mnenja in stališča o temah, o katerih odločajo. Ker so člani skupščine večinoma mladi, je temu treba prilagoditi tudi izvedbo te izmenjave mnenj. Skupščina se mora v izvedbi približati mladim, ki jo sestavljajo.

Idealno bi bilo, če bi se o vsaki odločitvi lahko pogovorili dovolj temeljito, da bi se potem lahko neovirano opredelili pri glasovanju. Seveda smo ljudje različni. Vseh ne zanimajo vse teme. Vendar pa na skupščini ne nastopamo samo kot posamezniki. Nastopamo kot člani organizacije. Celo kot tisti člani organizacije, ki jim je zaupano vodenje organizacije. Kot taki smo odgovorni za to, ali in kako bo organizacija delovala v prihodnje.

Na tokratni skupščini, ki bo zaradi zgoraj omenjene možnosti izmenjave mnenj in stališč članov skupščine dvodnevna, bodo teme vsekakor take, da si je vredno vzeti čas in sodelovati na njej od začetka do konca. In biti vztrajen pri zahtevah po pojasnilih in informacijah.

Želim si, da bi ta skupščina pomenila nekaj več. Začetek novega, drugačnega dela v naši organizaciji. Vsebinska bo vsekakor primerna: volitve načelnika za program za mlade, program dela ZTS, usmeritve za delo ZTS, članarina in še kaj. Smo pripravljeni?

Amerikanec, načelnik za odnose ZTS z javnostmi

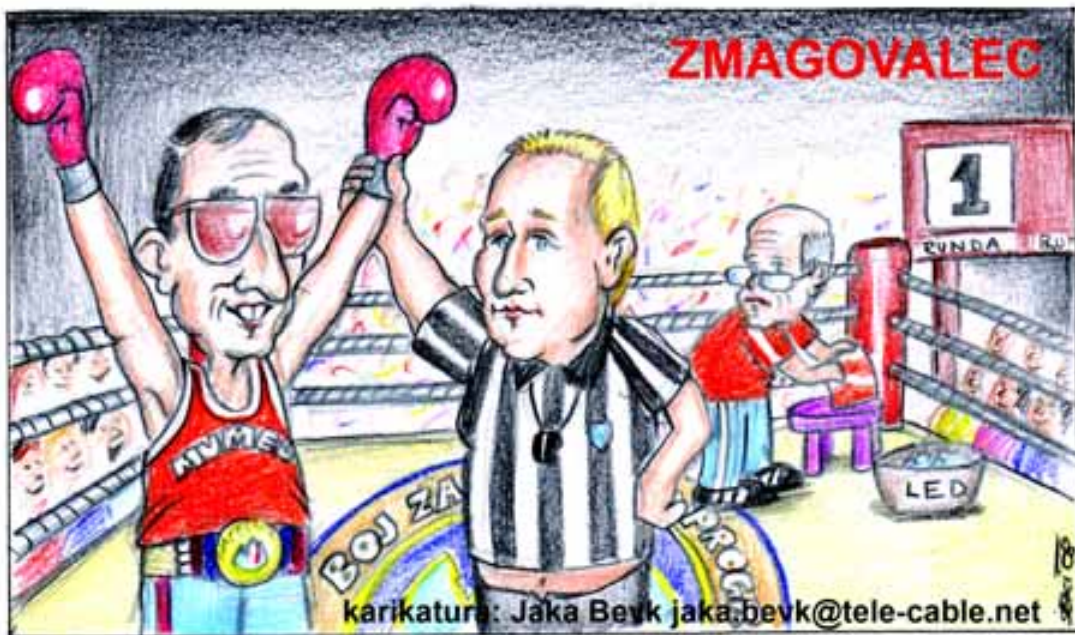

Kazalo

- 17 Uroš Haki
- 22 Kemija v taborništvu
- 30 ZOT v Rušah
- 32 30 let Rašiškega rodu
- 35 Kolumni
- 39 Zadnja plat

Foto: Samo Vodopivec

Simona Strgulc Krajšek

Petra

Za pusta sem se
preoblekala v svojega
najboljšega prijatelja. Me
vseeno prepoznate?

IN VODNICA MARUŠA IZ VODA
SO NA VODOVEM SREČANJU IZ

SIVEGA

KARTONA

IZDELALE MIŠJA

IN JIH PRITRDILE NA

. RAZREZALE SO

DEBELO

, NANJO PRIVEZALE

IN

IZ NJE IZDELALE MIŠJE

. DOGOVORILE

SO SE, DA BODO NA NASLEDNJEM VODOVEM
SREČANJU, KI BO RAVNO NA PUSTNI TOREK,

OBLEČENE V

. IMELE BODO

MIŠ MAŠ, SAJ BODO PEKLE

, KOT TO

ZA PUSTA POČNE MARUŠINA BABICA.

IZ

IN

BODO NAREDILE

, GA TANKO RAZVALJALE IN RAZREZALE.

MARUŠA BO

OCVRLA V VROČEM

POSULE JIH BODO ŠE S

IN

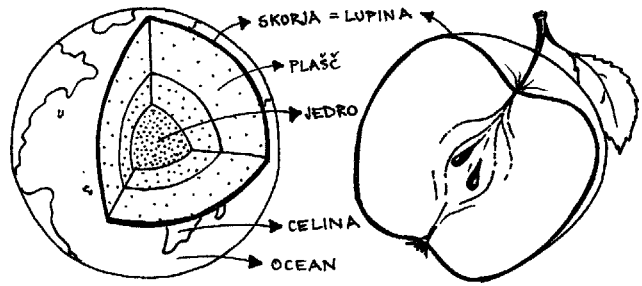
ODNESLE NA RODOVO PUSTNO ZABAVO.

Vulkan

Aleša

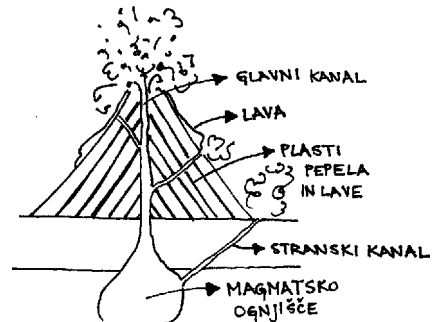

Površje našega planeta, celine in oceani so le tanka skorja, pod katero se skriva debela plast na pol tekočih kamnin, čisto v sredini pa je zelo vroče jedro.

Zemeljska skorja je v primerjavi s celo Zemljo tako tanka kot lupina jabolka.

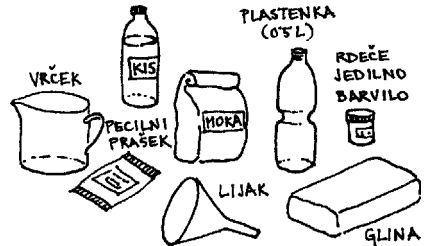
Staljene kamnine, ki jih imenujemo magma, se v plašču premikajo počasi, kot kakšen sirup. Včasih skozi razpoke v skorji prikipijo na površje in to imenujemo vulkanski izbruh. Vulkanizirajo lavo, pepel in pline, na primer paro in ogljikov dioksid.

Z vodom lahko izdelate bruhaajoči vulkan.

1. V suhem vrčku zmešajte malo moke s pecilnim praškom.

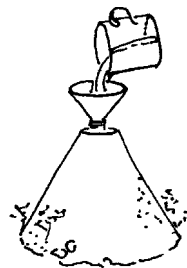
2. Mešanico stresite skozi lijak v plastenko.

3. Okoli platenke iz glin oblikujte stožec, ki ga lahko okrasite z zelenjem in peskom, da bo videti kot pravi vulkan.

4. V vrček vlijete kis in mu dodajte nekaj rdečega barvila za živila.

5. Rdeče obarvan kis skozi lijak vlijete v plastenko in nato lijak hitro umaknete.

Vaš vulkan bo pričel bruhati. Ko se zmešata kis in pecilni prašek nastaja plin, ogljikov dioksid, zaradi katerega se mešanica peni in privre na dan kot lava.

Prva pomoč

Vodnica Ajda se je odločila, da bo s svojim vodom Regratove lučke opravila večino bolničarja. Odšli so na Zeleni hrib, ki se razprostira za taborniško hišico. Pokazala jim je, kako ukrepaš, ko se zgodi nesreča, kaj storiš, ko padeš in si podrgneš koleno, kako v naravi izdeliš priročna nosila za poškodovanca in kako narediš opornico za roko ali nogo.

Pripravila je komplet prve pomoči, ki ga mora vodnik vedno imeti s seboj. V kovček je zložila več obližev različnih velikosti, povoje, zavojček sterilnih gaz, škarje, pinceto, ozek lepilni trak, 1 dcl alkohola, varnostno zaponko in nekaj tablet proti bolečinam. S seboj so vzeli tudi šotorsko krilo.

Počasi so se vzpenjali, ko se je Marisa spotaknila ob večjo vejo, ki je ležala na gozdnih tleh. Odrgnila si je kolena in začela krvaveti. Vodnica Ajda je s sterilno gazo očistila rano in čez njo nalepila velik obliž, ki ima luknjice, da bo lahko poškodovana koža dihala in se tako hitreje zacelila.

Na vrhu Zelenega hriba so se posedli v krog. Pogovorili so se, kaj storiti ob hujših nesrečah. Za nujno medicinsko pomoč pokličemo 112, povemo, kdo smo, kje se nahajamo, koliko je poškodovancev in kakšne so najverjetnejše poškodbe.

Nato pa so se igrali posebno igro. Iz Ajdine kape je vsak potegnil listek. Taja in Matic sta izžrebala vlogo poškodovanca. Na Tajinem listku je namreč pisalo: "Padla si in roka te pod komolcem tako boli, da ne moreš stopiti nanjo." Matic pa si je "prižrebal" zvin gležnja. Taja, ki je odlična igralka, je zaklicala glasen "Au!" in pričela razlagati, kaj se je zgodilo in kaj jo boli. Igra je stekla.

1. Taborniki so se najprej pogovorili in ugotovili poškodbe.

2. Poklicali so pomoč.

**Za nujno medicinsko pomoč
kličemo 112.**

Dober dan, tukaj Tonček Košir! Smo na Zelenem hribu nad Kranjem. Imamo dva poškodovanca, Taja ima verjetno zlomljeno podlahet, Marko pa zvin gležnja...

**Opečene dele kože takoj dlje
časa polivamo s hladno vodo.**

3. Imobilizirali so Tajino roko.

Kadar pride do zvinov, izpahov in zlomov moramo roko ali nogo imobilizirati, da jo poškodovanec drži čim bolj pri miru. Ob zlomljeno zapetjstje, roko ali nogo postavimo opornico. Uporabimo tisti predmet, ki ga imamo pri roki - to je lahko deščica, zvit časopis ali palica. Opornico na poškodovani ud pritrdimo z rutkami ali vrvmi. Rutko lahko uporabimo tudi kot ruto pestovalko, ki jo poškodovancu namestimo okoli rame, da v njej počiva poškodovana roka.

Ob zvinu damo gleženj v nekoliko dvignjen položaj in ga hladimo z obkladki.

Neža Zajc
in Meti

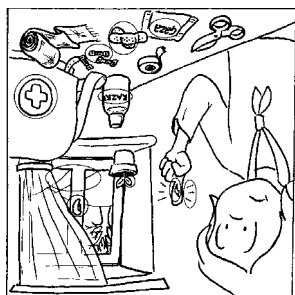
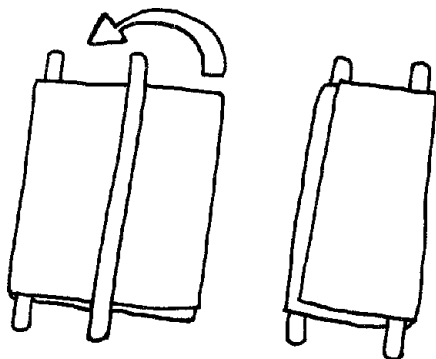

Meti
in Petra

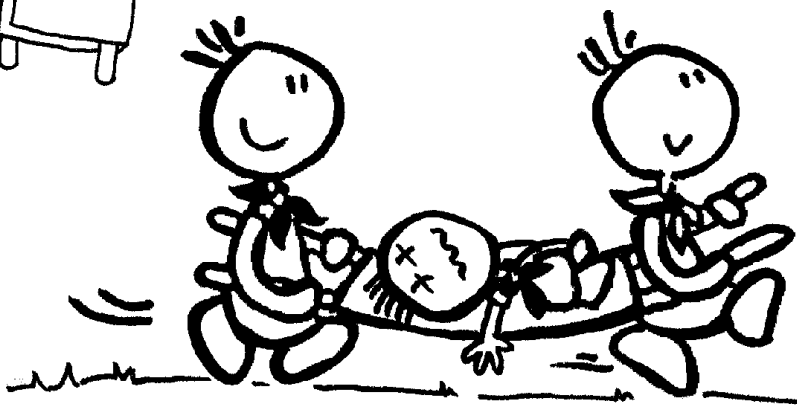
4. Naredili so nosila za Matica.

V gozdu so poiskali dve palici, dolgi približno dva metra. Na šotorko so položili palici, tako kot kaže slika. Nato so konec šotorke zavihali proti sredini in nosila so bila gotova.

Da zmanjšamo bolečino ob piku žuželk, damo na mesto pika hladen obkladek z razredčenim kisom (osa) ali s sodo bikarbono (čebela).

Si tudi ti želiš pridobiti toliko znanja o prvi pomoči? Pocukaj vodnika za rokov!

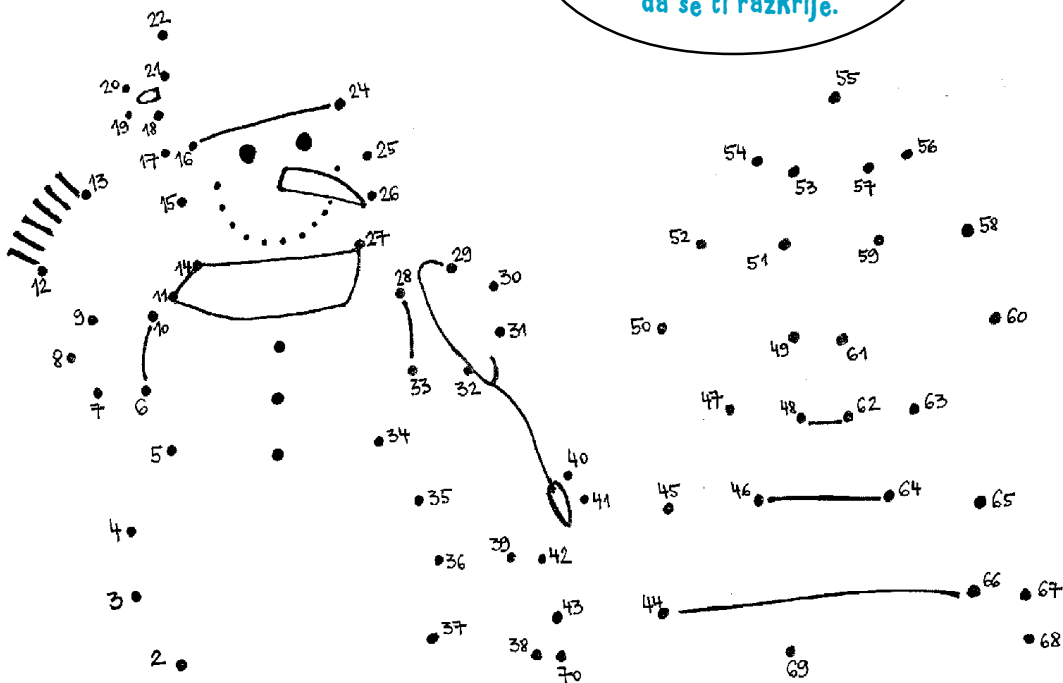

Poveži pike

Kdo uživa v zimi? Povleci črto od številke do številke, da se ti razkrije.

Vesna

1.

Poišči razlike med sličicama. Rešitev je na strani 7.

Petra

Razlike

Tadeja Rome

Svet živali

Rjavi medved (*Ursus arctos*)

Prav gotovo vsak pozna rjavega medveda, ki se potika po slovenskih gozdovih. Kako ga ne bi, ko pa nastopa v skoraj vsaki živalski pravljici, znan je v risankah in marsikdo si je za svojo najljubšo igraro izbral prav plišastega (rjavega) medvedka. A ne glede na to, kako ljubki so lahko medvedki, se moramo zavedati, da je to le žival, zver, ki je v resnici čisto drugačna kot si marsikdo predstavlja.

Rjavi medved ima drobne oči, kratke in zaokrožene ušesa, ter prav tako kratek, v kožuhi skrit rep. Barva kožuha je v osnovi rjava, lahko pa je dokaj spremenljiva, od svetle z rumenkastimi odtenki do temne s črno rjavimi odtenki. Dolžina dlake je na posameznih delih telesa različna in je najkrajša na čelu, najdaljša pa na zadnjem delu hrbta. Pozimi se obda s toplejšo zimsko dlako. Dobro ima razvit vonj in sluh, slabše pa vid.

Kje živi? Življenjsko okolje - teritorij

Rjavi medved živi na velikih samotnih področjih z bogato podrastjo, v goratih predelih zmerno toplega pasu severne poloble. V Sloveniji živi okoli 450 do 550 medvedov, največ jih je v kočevskih gozdovih. V Evropi živi približno 50.000 rjavih medvedov, od tega jih je okoli 36.000 v Rusiji. Pomembnejši del medvedovega območja je podzemna votlina - brlog, v katerem prezimuje, lahko pa ga uporabi tudi za vsakodnevni počitek. Glede brloga ni izbirljen. Za bivališče izbere votline ali pa zavetje za podrtim drevesom. Rjavi medved označuje svoj teritorij s praskanjem lubja dreves.

Prehrana

Rjavi medved je vsejed, torej se hrani z gozdnimi plodovi, podzemnimi in zelenimi deli rastlin, glivami, glodalci in mrhovino. Plenilec je le redkokdaj, takrat pa je lahko njegov plen tudi živina.

Razmnoževanje

Sezona parjenja traja od sredine aprila do avgusta, medvedka pa je breja od 7 do 9 mesecev. Največkrat se skotijo eden do trije mladiči, v času od decembra do februarja. Kotitev poteka v brlogu. Novorojeni mladički tehtajo le okoli pol kilograma, skotijo pa se gluhi in slepi. Slišijo po dveh tednih, spregledajo pa pri štirih oziroma petih tednih. Medvedka, ki je znana kot dobra skrbnica svojih mladičev, skrbi za svoj naraščaj kar dve leti.

Osnovni podatki

Dolžina telesa samci: 170-220 cm, samice so manjše

Teža samci: 300-780 kg, samice: 100-200 kg

Dočakana starost (v naravi) 20-25 (tudi 30) let

Dočakana starost (v ujetništvu) 30-40 let

Spolno dozori pri 3-5 letih

Hrana maline, jagode, robidnice, šipek, ribe, mrhovina, pogonjki

Ali veš, da ...

so medvedi poselili Zemljo pred približno 20 milijoni let in spadajo med mlajše zveri?

je na medvedovem jedilniku kar tri četrtine hrane rastlinskega izvora in le četrtina živalskega?

se med zimskim spanjem medvedova temperatura ohladi za 6 °C, utrip pa se mu upočasni?

rjavi medved zelo dobro teče in plava, dober plezalec pa je predvsem v mladih letih (ko je še lažji)?

odtis zadnje noge nekoliko spominja na človeško?

skupaj s sorodnikom, severnim medvedom, sodi med največje zveri?

spada rjavi medved med ogrožene vrste?

Anketa

Rubriko so pripravile Tadeja Rome, Maruša Borovšak, Neža Zajc, Nina Medved in Monika Gostič.

"V mojem vodu Vrtičkarji se s svojimi taborniškimi prijatelji zelo rad igram igre z žogo, super sta mi košarka in nogomet. Rad se igram taborniški igre Mafija in Spomin iz potnih znakov. Fajn je, ko vodnica pripravi kakšno zabavno večerjo, kot je bila večerja kuharja, kjer smo skupaj pripravili ogromno politanko in iztisnili sok iz svežih pomaranč. Mmm, bilo je res slatno in packasto. Rad tudi vozlam in igram na domače inštrumente (to so lonci, žlice, pokrovke) ter klepetam s prijatelji in vodnico."

Joanna Prusnik, Rod Bičkovske skale Ljubljana

"Na vodovem srečanju se najbolj zabavam takrat, ko vse punce v vodu skupaj z vodnico in pomočnico pečemo palačinke in se pogovarjamo, saj so tako vsi "deležni užitka peke". Všeč mi je tudi Morsejeva abeceda, ker jo že znam in se lahko s Tino, prijateljico, ki je tudi v našem vodu, tako pogovarjava tudi med poukom, ne da bi naju kdor koli razumel, če bi prišel listek v napačne roke. Sicer pa se mi zdi še najpomembnejše to, da se veliko družimo in imamo fino, skozi igro pa se marsikaj tudi naučimo in se zabavamo."

Nina Rosenstein, Rod jezerski zmaj Velenje

"Všeč mi je, ko imamo tekmovanje v Morsejevi abecedi, ko nam ni treba ničesar delati in se lahko kaj igramo, včasih pa si z vodom v gozdu naredimo vodov kotiček."

Karin Gutmaher, Rod XI. SNOUB Maribor

"Na vodovih sestankih se najraje pripravljam na razna tekmovanja. Predvsem mi je všeč postavljanje šotorov, ker se imamo fajn in malo tudi tekmujemo. Sicer pa je znanje najboljše preizkusiti na tekmovanjih."

Jaka Peček, Rod veseli veter Murska Sobota

"Vodova srečanja so mi najbolj všeč, ko jih preživljamo zunaj, saj takrat lahko pridobimo pravo taborniško znanje. Zelo rad streljam z lokom in postavljam ogenj. Najboljša kombinacija pa so vsekakor igre na prostem. Moje najljubše so frizball, gordijski voz, lovljenje z ruticami, napad na tabor. Pri njih se lahko res sprostim, pozabim na težave in obveznosti, ki jih imam, ter enostavno uživam. Zadnje čase sem navdušen nad igranjem kitare, ki jo rad prinesem tudi na vodova srečanja in tako popestrim dogajanje."

Kaj najraje počneš na vodovem srečanju?

Gašper Dobnikar

"Seveda mi je najbolj pri srcu zabava, ki je na naših sestankih prisotna vsako drugo srečanje. Glede resnih vsebin, ki jih imamo vsako prvo srečanje, pa se mi jih, po pravici povedano, ne ljubi poslušati. Se pa zavedam, da je pomembno pridobiti nekaj taborniškega znanja, ki ga lahko uporabim tudi kje drugje. Od teh vsebin imam najraje topografijo in morsejevo abecedo, saj ju lahko spretno uporabljam tudi med poukom, ko si s sošolci pišemo razna pisma, ki jih učitelji ne smejo dešifrirati."

Tom Kirič, Rod dobre volje Ljubljana

Mitja Grah

Mitja je tabornik že dolgo. Natančneje, vse od prvega razreda, ko ga je za tabornike navdušil prijatelj. Ko je prvič videl tabornike na predstavitvi, so se mu zdeli neizmerno veseli, zabavni in prijazni. Zdaj se udeležuje vseh akcij in taborjenj. Rad se pogovarja, pripravlja budnice in ostane na straži. Obožuje šport in glasbo, ne mara pa dežja. Nikoli mu ni težko sekati drv, če ga prej skregaš. Vedno je pripravljen zabavati vse okrog sebe! Mitja je član Rodu veseli veter iz Murske Sobotе.

Taborniško ime ... **Fržouček**, ki pa še ni skočil čez oušn.
 Poleg tabornikov rad ... **igram harmoniko**, se sprostim ob **košarki ali odbojki** in se družim s prijatelji.
 Znan sem po ... **dobrem petju himne ZTS**.
 Če bi se opisal z eno besedo, bi rekel, da sem ... **zgovoren veseljak**.

Biti tabornik pomeni ... **uživati življenje v naravi in dobri družbi, daleč od računalnika, televizije, telefonov**.

Če bi bil bogat, bi ... **si naredil bazen**.

Pri tabornikih mi je najbolj všeč ... **da se lahko v dobri družbi naučim veliko uporabnega**.

Ko bom velik bom ... **astronavt**.

Na ljudeh najbolj spoštujem, da so ... **prijazni**.

Moj vzornik je ... **moj učitelj harmonike**.

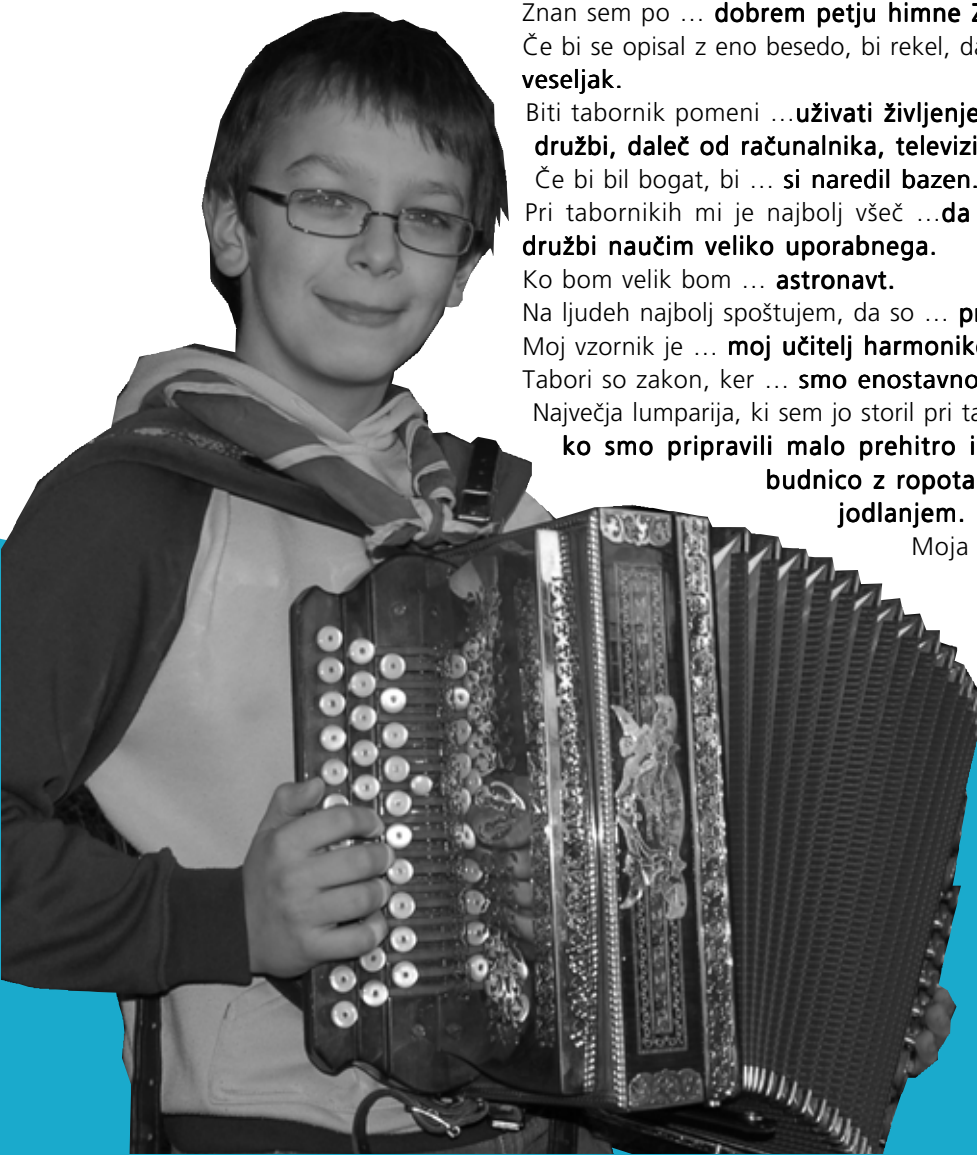
Tabori so zakon, ker ... **smo enostavno fajn**.

Največja lumparija, ki sem jo storil pri tabornikih, je bila ... **ko smo pripravili malo prehitro in zelo neprijetno budnico z ropotanjem po loncih in jodlanjem**.

Moja skrivnost je ... **moja ljubezen**.

Sanjsko taborjenje ... **Kjerkoli, kjer bi bil s prijatelji, bi bilo zabavno**.

Za pust se bom preoblekel v ... **žensko**.

Maruša Borovšak

GG delavnica

Petra Skalič

Naredi si sam svojo masko

Prpravite si pustovanje na zimovanju. Ne spomnite se nobene ideje za dobro masko? Kaj storiti? Preprosto, naredi si jo sam.

Potrebuješ: časopisni papir (tudi toaletni papir je primeren), mekol lepilo (škrobno lepilo, ki si ga skuhaš sam iz enega dela moke in dveh delov vode. Kuhaš tako dolgo, dokler masa ne postane gosta in steklena), balon, pokrivne tempera barve, škarje, čopič, vodo.

1. Napihni balon malenkost več kot je velikost tvoje glave. Balon zaveži.

2. Časopisni papir natrgaj na trakove. Pozor: ne sme biti plastificiran papir, ki se ga uporablja za reklame. Mekol lepilo zmešaj z malo vode, da dobiš gosto tekoče lepilo.

3. Na balon sedaj polagaj v lepilo namočene trakove časopisnega papirja. Vozel pusti zunaj. Nanesi več plasti, vsaj tri. Balon daj na toplo, da se strdi in posuši. Naj ne bo pretoplo, da balon ne počí. Če se preveč cedi, si lepilo dodal preveč vode, zato dodaj še malo lepila. Ko se balon posuši, postane trd.

4. Ko je balon res suh, mu lahko odrežeš vozle. Počasi odreži malo manj kot polovico papirnatega balona. Znotraj počisti balon. Poskusi, če ti gre balon na glavo. Nato izreži oči v višini svojih oči in nosni del. Sedaj lahko masko pobarvaš po svoji želji.

5. **Maska pajek** - Masko pobarvaj s črno tempera barvo. Pusti, da se posuši. Okrog oči nariši rdeče in rumene kroge. Na dnu maske naredi še šest črnih debelih kit - to bodo noge. Noge pritrdiš tako, da narediš luknje v spodnjem delu maske. Če želiš, da bodo noge stale vstran od obraza, uporabi kosmato žico, ki jo lahko po želji upogibaš.

Igra

Ribe, race in raki

SiNi
Jaka Bevk - Šeki

Ta igra je bolj tekaške narave in se dobro obnese tako znotraj v kakšni telovadnici ali zunaj na igrišču oziroma na večji travnati površini. Najprej pripravimo prizorišče igre. Nekje na sredini igrišča označimo dve vzporedni črti, ki pa imata med seboj 5-6 metrov razdalje. To polje med črtama je nikogaršnje ozemlje. Otroke razdelimo v dve enakoštevilčni ekipi (člani 1. ekipe se imenujejo 'race', člani 2. ekipe pa 'raki'), ki se postavita za te črte in gledata druga proti drugi. Zatem označimo še dve črti, ki pa se nahajata na koncu igrišča. Ti črti označujeta varno ozemlje za posamezno ekipo.

Sedaj ko imamo vse pripravljeno, začnemo z igro. V tej igri igra vodnik zelo pomembno vlogo, saj namreč diktira tempo igre in skrbi za red. Če vodnik zakliče "Raki!", mora ta ekipa čim hitreje priteči do svojega varnega ozemlja. Naloga nasprotna ekipa rac pa je, da ulovi čimveč članov rakov (dotik je čisto dovolj). Ulovljenci se pridružijo nasprotni ekipi. Če vodnik zakliče "Race!", se situacija seveda obrne. Sedaj lovijo race in morajo raki čim hitreje pobegniti do varnega ozemlja. Za ulovljence prav tako velja, da se pridružijo nasprotni ekipi. Vodnik ima še eno možnost, da naredi igro bolj zanimivo. Če zakliče "Ribe!", morajo člani obeh ekip obstati na mestu. Kdor se premika, se pridruži nasprotni ekipi. Da pa stvar ne uide kontroli, je mogoče dobro, da za začetek igro vedno začnete z mesta, kjer ekipi gledata ena proti drugi pred nikogaršnjim ozemljem. Igre je seveda konec, ko zmanjka članov ene ekipe.

Sedaj pa le pogumno v igro in vodniki ne pozabite na zabavo s črko R!
RRRRRibe, RRRRace ali RRRRaki!!!!!!!

Luka Rems

Sive celice

Sudoku

Mrežo izpolni tako, da v vsakem stolpcu in vrstici le enkrat uporabiš vsako število od 1 do 9. Enako velja za vsakega od malih kvadratov 3x3, ki so obrobjeni z močnejšo črno barvo.

Vedno je mogoča le ena rešitev. Nobena številka v vrstici, stolpcu ali malem kvadratu ne sme biti zapisana dvakrat.

Vso srečo!

			6		8		2	1
						3	8	
9			4	1	3		7	
	7	8	9				4	2
	2			7	6	9	1	
3				4	1			7
2		9			4			8
6	4			8				5
	1		7	6	9			4

Mini kviz

1. Koliko je taborniških zakonov?

- p) 11
- r) 12
- s) 13
- t) 14

2. Katerega leta je bila ustanovljena Zveza tabornikov Slovenije?

- t) 1950
- u) 1951
- v) 1952
- z) 1959

3. Koliko so stari člani starostne skupine GG?

- c) 11-16 let
- j) 11-15 let
- i) 10-15 let
- t) 12-15 let

4. Koliko časa že izhaja revija Tabor?

- l) 50 let
- m) 52 let
- k) 57 let
- o) 60 let

5. Katerega leta je bila prvič na spletu RutkaNET?

- a) 1999
- b) 2000
- c) 2001
- d) 2002

Geslo: _ _ _ _ _

Premetanka - zima

Poišči naslednje besede: SNEŽAK, SNEG, SANKE, ZIMA, MRAZ, KAPA, ČAJ, DRŠALKE

Z	C	H	J	K	J	K	S	N	E	G	F
D	B	G	H	L	B	M	N	B	Š	Š	X
R	V	B	S	A	N	K	E	Z	S	O	A
S	G	M	D	E	S	S	Ž	Q	F	U	C
A	F	H	F	D	B	X	A	S	X	F	N
L	X	T	T	E	J	F	K	A	P	A	X
K	A	F	H	D	N	Ž	P	U	F	P	B
E	M	R	A	Z	H	Š	U	R	J	G	M
Z	I	Z	D	T	R	D	S	G	L	J	F
Č	Z	I	C	H	W	Q	R	J	G	A	N
K	W	K	L	O	U	G	H	T	F	Č	K
L	D	R	S	A	L	K	E	R	S	R	B

Rešitev: 1 - r, 2 - u, 3 - t, 4 - k, 5 - a.
Geslo je Rutka.

Dogodivščina

Glas svobodne Jelovice

Diana

Samo
Vodopivec

V soboto, 5. januarja, so bili griči v Gorenji vasi množično obiskani. Kdo se je tam potikal? Taborniki, seveda. In pa nekaj katoliških skavtov.

37. Glas svobodne Jelovice, enodnevná orientacija v organizaciji Rodu svobodnega Kamnitnika, je v okolico Škofje Loke privabila 300 tekmovalcev. Orientacija je bila kondicijsko dokaj zahtevna, poleg tega pa nam deževno vreme ni bilo najbolj naklonjeno. Ampak vztrajnost ne pozna meja.

Letos smo v tekmovanje vnesli nekaj svežine z novimi panogami. Poleg orientacijskega pohoda, topografskih testov, semaforja in hitrostne etape so GG-ji pokazali svoje znanje v prvi pomoči, PP-ji in grče pa so se namesto slednjega preizkusili v iskanju ranjenca na območju 250 m in v določanju mikrolokacije. Na cilju pa nalog še ni bilo konec. Treba se je bilo izkazati še z najbolj kislim obrazom ob zaužitju limone (baje niso bile kaj preveč kisle) ter z eleganco in spretnostjo ob vrtenju hula-hop obroča. Tekmovalci so se pomerili tudi v tem, koliko bobi palčk lahko kdo poje v 1 minuti in kako hitro lahko kdo popije pol litra vode. Priznam, da smo se v ocenjevalni komisiji zelo zabavali.

Naše tekmovanje je znano tudi po nečem sladkem in letos je vsak udeleženec dobil velik piškot v obliki in barvi znaka Glasu svobodne Jelovice. Najlepše, kar nam je ta dan prinesel, so znanci in prijatelji, ki smo jih po dolgem (ali pa po kratkem) času ponovno srečali.

Jerca Bernik, vodja tekmovanja, dodaja: "Vsako leto želimo narediti tekmovanje drugačno, pestrejše in zanimivejše. Pa nam je uspelo? Odzivi na to so različni. Navdušeni smo, da ste na tekmovanje v tako velikem številu prišli taborniki iz cele Slovenije. Kot pravi glavni traser, časovnica kljub slabšemu vremenu vedno ostaja za vse enaka. Tudi naša časovnica ponovno teče, tokrat proti že 38. Glasu svobodne Jelovice. In prav zato stopamo s pozitivnimi mislimi in okrepljenimi močmi novemu cilju naproti!"

SiNi

Mnenje

Dober začetek ... toliko bolj čuden konec

Glas svobodne Jelovice je vsaj zame eno od najljubših taborniških tekmovanj. Tekmovanje, ki vsaj ponavadi po težavnosti ne sodi med najbolj zahtevne, ima dober termin, je vedno odlično organizirano in vedno zelo dobro obiskano. Skoraj ni razloga, zakaj se ga ne bi udeležil. Letos pa sem se namesto na vejo v gozdu spotaknil ob bolj zanimivo zadevo. V mislih imam predvsem čuden sistem ocenjevanja semaforja (a le ta ni vplival na rezultate) in vremenske pogoje ter njim prilagojeno časovnico. Proga je bila za razliko od prejšnjih let, ko smo se vsaj v kategoriji grč po progi dobesedno sprehajali in vedno prišli na cilj v času, tokrat precej zahtevnejša. Tudi časovnica je bila dodobra našponana, saj niti ena ekipa (z izjemo dveh ekip popotnic, ki pa niso našle vseh KT-jev) ni prišla na cilj v času. Torej se je potrebno vprašati, ali je organizatorjem zagodlo vreme (na katerega res ne morejo vplivati), ki je zaradi ledu in mraza precej otežilo gibanje tekmovalcev na progi, ali se je traser enostavno uštel pri preračunavanju. Vse skupaj niti ne bi igralo pomembne vloge, saj smo taborniki žilave sorte, a zanimivo je bilo, ko se je nekaj ekip, sicer izven časovnice, a še vedno ne izven dvojne časovnice, znašlo na cilju - cilja pa nikjer. Štabec pred šolo podrt, kuhinje pred šolo ni več, medtem pa se že nekaj časa v šoli izvaja podelitev nagrad. Tako si moral cilj oziroma osebo, ki ureja te podatke, najti kar sam. "Kako je to možno?" sem se spraševal. Morda te ekipe res ne morejo vplivati na rezultate, morda res ni prav do ostalih, da se čaka te ekipe in zavlakuje s podelitvijo, a to bi morali organizatorji predvideti že prej. Na primer: ekipa štarta ob 11.00, časovnica znaša 210 minut, dvojna pa 420 minut, torej se jih na cilju pričakuje najkasneje čez 7 ur, natančneje ob 18.00. Kako je možno, da je zaključek tekmovanja predviden že ob 16.00?! Navsezadnje si prav vsak tekmovallec zasluži, da je prisoten na podelitvi in da dobi svoj obrok hrane, ki ga navsezadnje plača z štartnino (naša ekipa je dobila verjetno zadnje zajemalke sicer odlične obare, ostale ekipe za nami pač ne). Res čuden občutek in čuden konec tekmovanja. Medtem ko nekatere ekipe z nasmehom na obrazu zapuščajo prizorišče, druge ekipe šele dojemajo, da je tekmovanja bilo konec že pred več kot dobro uro in da tvoja ekipa očitno ni bila vredna udeležbe na podelitvi.

No, pa da ne bom preveč črnogled: vsaka šola nekaj stane in naslednje leto se podobne stvari, kolikor poznam organizatorje, ne bodo več ponovile.

SOS Sestri odgovarjata sotrpinom

Pozdravljeni sotrpini! Med tokratno pošto se je našlo tudi sledeče:

Jaka Bevk - šeki

V: Hej - hoj!

Pišem vama, ker v tem trenutku res ne vem, kaj je narobe z mano. Precej pogosto začnem jokati brez pravega razloga. Sploh ne vem zakaj. Najpogosteje zaradi kakšne malenkosti ali pa zaradi trenutnega vzdušja. Vse me takoj spravi v jok. Lahko je to samo en komad, malce bolj nabit s čustvi, ali pa zdajle, ko mi je malce dolgčas in visim na računalniku in jokam, zato ker je vse tako ... tako ... ne vem ... Razmišljala sem tudi, če so to mogoče znaki depresije? Na pomoč!

Nina X

V: Yo!

Najprej naj rečem, da je vajina rubrika res "the best". V vajinih odgovorih na tuje probleme vedno najdem tudi kaj koristnega zase. Pišem pa vama zato, ker so se mi zadnje čase začele dogajati čudne stvari v zvezi z mojim fantom. Načeloma se imava ful rada, se razumeva, vse je lepo in prav. Zadnje čase se sicer precej prepirava in on me med tem prepiranjem ful žali. Obklada me z izrazi, ki jih raje ne bom napisala (še pri tabornikih dela sklepe za take). Potem je pa čez nekaj časa ves skesan, češ da ni tako mislil, in se opravičuje, da ne bo več. In tako naprej do naslednjic, ko se spet skregava in gre spet čez mejo. Trenutno se mu sicer dogajajo precej stresne stvari in je bolj nervozen, ampak vseeno - mislim, da to ni moj problem in da se nima pravice tako obnašati do mene. Kaj naj naredim?

Mia

O: Draga Nina!

Hvala, ker si nama zaupala svojo težavo. Strokovno ti sicer težko pomagava. Če res čutiš, da ne obvladaš svojih čustev in razpoloženj, bi bilo najbolje obiskati najprej splošnega zdravnika in nato glede na njegova navodila še specialista. Zdi se nama, da si v pismu hotela povedati, da te okolje hitro prizadene, da si zelo občutljiva in hitro padeš pod vpliv dejavnikov, ki te obkrožajo. Verjemi, da nisi edina, veliko nas je. Tudi meni (Kuhla) se prehitro orosijo oči, ali med filmom, ali v službi (sprejemanje kritike), ali med telefonskim pogovorom z nekom, ki ga imam rada. Stvar nadzora, karakterja, narave pač - nekateri imajo betonski zid in jih ne spraviš na kolena, spet drugi smo bolj mehke duše. Vsaka stvar pa je za nekaj dobra. Kar glavo gor in skušaj najti stvari, ki te razveselijo, nasmejijo, zavestno se več smej in preganjaj tesnobo, žalost, dolgočasje, kar koli te že teži, pa srečno!

O: Mia, pozdravljena!

Tudi tebi hvala za pismo. Pravzaprav ne potrebuješ najinega nasveta. Ti že veš, kaj je prav in kaj ne. Tako da, bravo punca, kar tako naprej. Seveda tvoj fant nima nikakršne pravice delati tega, kar dela, pa čeprav verbalno. Tudi to je oblika nasilja, ki si ga ne zaslužiš in ga ne smeš dopuščati. Saj veš, kako gre trenutno popularen komad: "It's too late to apologize!" Kar povej mu, da bo kmalu prepozno za opravičila in kesanje, če ne bo očitnih sprememb - to res ni zdravo ne zate ne zanj. Fant ne sme zapasti v tak vzorec obnašanja, to mu v življenju nikakor ne bo koristilo. Pogovorita se. Vprašaj, ga če mu lahko kako pomagaš. Kajti če je na nekaj jezen, če nekaj zadržuje v sebi, mora najti primerno pot (kanal), da to izrazi, da iz sebe, vendar pri tem ne sme nikogar prizadeti. To res ni pošteno do tebe. Drži se in poročaj kmalu.

INTERVJU

Intervju z Urošem Haklom, članom uprave Skavtske fundacije, ustanove Zveze tabornikov Slovenije, nacionalne skavtske organizacije

"Taborniki so me naučili kreativnosti"

Uroš Hakl je strokovnjak za odnose z javnostmi in starejši svetovalec v podjetju Pristop. Je predsednik nadzornega odbora kliping skupine, ki se na področju jugovzhodne Evrope ukvarja s spremljanjem medijev. Je član Rodu veseli veter iz Murske Sobotne.

Kot tim smo v rodu iskali nekonvencionalne rešitve

Kako se spominjaš tabornikov?

Tabornike imam v zelo dobrem spominu. Predstavljali so mi pomemben element socializacije na neki točki osebnostnega razvoja, poleg družabnosti so mi pustili še kakšno uporabno življenjsko večščino. Naučili so me kreativnosti, tudi zaradi tega, ker je tim, ki je takrat bil pri tabornikih, znal ustvarjati nekonvencionalne rešitve. Tako pri vodenju rodu kot pri organizaciji večerov na taborjenjih.

Iz tistega časa se spomnim precej dolgih debat med nama in tega, da si svoja stališča zagovarjal argumentirano in vztrajno, kar je bila redka lastnost.

Ja. Lahko bi rekel, da me je to naredilo za piarovca. (smeh)

Spomnim se še ene zgodbe. Gre za vod na osnovni šoli s prilagojenim programom v Murski Soboti z Boštjanom Lačnim.

Ja, to je bila zgodba, ko smo poskušali s taborniki na tej šoli za otroke s posebnimi potrebami. Jaz sem študiral defektologijo in ta poskus je izhajal iz mojega študija. Me je pa pozneje zaneslo v drugo smer. **Torej, ti je taborništvo bilo pomembno?**

Na splošno imam na taborništvo dobre spomine. Gre za lepo obdobje, ki se ga spleča zapomniti. Še vedno včasih prelistam taborniške albume iz tistega obdobja. Bila je dobra ekipa, dobra družba. Imeli smo se fajn, zabavali smo se pri tem, kar smo počeli, in se še marsikaj naučili. Zagotovo je to obdobje pustilo močen pečat na meni.

Je to razlog, da nisi pomišljal, ko smo te povabili nazaj v taborništvo, v aktivnejšo vlogo v upravi Skavtske fundacije?

Del razloga je zagotovo bila moja lepa izkušnja taborništva. Drugi del pa je izhajal iz dejstva, ki ga taborništvo tudi uči - da moraš na neki točki taborništvo vrniti del tistega, kar je dalo tebi v mladosti. Tako nisem imel nobenih pomislekov, da se ne bi angažiral pri tabornikih.

Torej je bilo odločilno, da ti je bila ponujena priložnost. Sam se ne bi javil?

Proaktivno se verjetno res ne bi javil. Si pa ne predstavljam, da bi rekel ne. Do taborništva imam pač takšen odnos in take spomine, da mi ne bi padlo na pamet, da bi zavrnil povabilo v upravo Skavtske fundacije in ne bi pomagal po svojih najboljših močeh.

Taborništvo moraš vrniti del tistega, kar je dalo tebi v mladosti

Pa se ti zdi, da je takšnih, ki bi v takem smislu kot ti prišli nazaj v taborništvo premalo, ali pa jim takšnih priložnosti ponudimo premalo?

Težko sodim, ker nisem tako zelo vpet v organizacijo. Se pa spomnim na pogovor s Pogyjem, ko mi je pred časom postavil zelo podobno vprašanje - namreč, kaj bi morala organizacija narediti, da bi pritegnila stare-nove člane oziroma nove člane. Moja predpostavka, kot nekoga, ki že deset let ni bil aktiven v taborništvu, je bila, da so pristopi, orodja in načini po katerih danes deluje ZTS taki, da težko odgovarjajo izzivom sodobne družbe oziroma težko zadovoljujejo aktivacijske potrebe mladine. V tem smislu bi organizacija terjala določeno prenovu.

Govoriš o prenovi orodij za doseganje namena. Namen sam pa ostaja sprejemljiv tudi danes?

Točno tako. Mislim, da poslansktvo taborništva in vrednote, ki jih zastopa, ter načela, po katerih deluje, ostajajo univerzalna. Je pa dejstvo, da se je svet v zadnjih nekaj letih tako drastično spremenil, da orodja, ki so nastala za privabljanje mladih nekoč, danes pač več niso ustrezna.

Kakšna konkretna ideja?

Moja prva konkretna ideja bi bil internet. Vendar - organizacija bi se morala, da bi prenovila svoj pristop do zunanjega sveta, povezati z ljudmi, ki se ukvarjajo s potencialno ciljno populacijo taborniške organizacije. To so moderni pedagogi, mladinski sociologi, psihologi. Te bi morala organizacija zbrati, da bi ji pomagali definirati, kakšen je danes tipičen potencialni član taborniške organizacije, kaj ga motivira, kako razmišlja, kje preživlja prosti čas. Drugače rečeno, ko spoznaš "DNK" svoje potencialne ciljne skupine, so orodja, načini dostopa do nje zgolj vprašanje tehnike, kreativnosti. Tega pa tabornikom vsekakor ne manjka.

Se ti ne zdi, da bi takšen poudatek na internetu v taborništvu naletel na negativen odziv med taborniki?

Mogoče se v tem pogledu na internet razlikujemo v vsebinskem smislu. Jaz internet razumem kot orodje, kanal za dostop do ciljne populacije, ne pa kot kanal, na katerem organizacija dejansko živi in dela. Danes z bilteni in predstavitva-

Taborniki bi morali razmisliti, kako dostopati do ciljnih skupin

mi po razredih ter kurjenjem ognjev pred šolami ne dosežeš dovolj velike kritične mase interesa pri ciljni populaciji, ki jo želite pritegniti v taborništvo. Osnovnošolec danes po šoli sede za računalnik in participira v skupnosti vrstnikov, ki je nabrana od Šangaja do Kuala Lumpurja. In tu nekje vmes ga je treba "ujeti". Zato je morda hitreje, lažje in učinkoviteje to narediti preko medija, ki je mladim bližje. V svojem bistvu in metodah dela pa se organizacije ne sme spreminjati. Ognje je treba še vedno kuriti, hoditi na taborjenja, učiti orientacije. Glede tega, kako pristopiti do mladih, ki jih organizacija želi vključevati, pa je potreben razmislek, ali se uporablja prave metode in pristope.

Ali to pomeni, da odpade argument, da mladi, ki življenje preživljajo pred računalnikom, niso naša ciljna skupina?

Vsaka organizacija, pa naj bo to gospodarska družba, nevladna organizacija ali društvo, ima v osnovi na izbiri dve skrajni možnosti: ali vztraja pri svojih tradicionalnih vzorcih delovanja ali pa se odloči, da v svojem bistvu sicer ohrani tradicionalne vrednote, vsebine, jih pa v svojem nastopu predstavi na tak način, kot ga ciljna populacija, ki jo nagovarja, najbolje razume in sprejema.

Ali je pri tem lahko problem, da so reakcije organizacije počasne, da se organizacija težko odziva na nove situacije?

Mogoče je potreben razmislek o notranji komunikaciji v organizaciji. Tudi o tem, da interno komunikacija med taborniki naredite bolj dvo-smerno, digitalno. Moje stališče pri tem je, in velja na splošno za neprofitne organizacije, da se mora v današnjem svetu obilice informacij vsaka organizacija znati dobro tržiti

Zaposlite strokovnjaka, ki vam bo pomagal narediti taborniško organizacijo bolj prepoznavno

oziroma prodajati, če hočete. Tudi taborništvo se mora v tem smislu znati tržiti, ker bo drugače živelo podoptimalno.

Je tak pristop primeren za mlade in odrasle?

Mislím, da ne. Odrasle bi v taborništvo lažje vključevali z 'zbujanjem skomin'. Odrasli, ki lahko taborništvo pomagajo s svojimi izkušnjami, znanji, povezavami in vplivom, ki ga imajo, se bodo v organizacijo vračali zaradi spominov, ne zaradi tega, ker bi se organizacija prenovila. Tu je pristop veliko bolj individualen. Potrkajte na posameznikovo vest in ga spomnite na to, kaj mu je dalo taborništvo.

Na tak način do nekdanjih tabornikov verjetno najlažje pristopijo rodovi.

To morajo izkoristiti rodovi. Naj povem svojo izkušnjo vstopa v Skavtsko fundacijo. Če me takrat Csaba, ki ga izjemno cenim kot človeka, ne bi poklical in ne bi vedel, kaj mi mora po telefonu povedati, me spomniti na mojih deset let taborništva, bi se verjetno sicer odzval, vendar z veliko manj entuziazma. Vez do posameznika je najlažja preko sentimenta, spominov.

Ko že govoriva o pristopih in trženju. Se strinjaš, da bi za to potrebovali celega človeka?

Mogoče sprašuješ napačno osebo. Kot piarovec ti bom seveda rekel ja. Šalo na stran. Tudi če pogledam ostale nevladne organizacije, ki jih poznam kar nekaj, je dejstvo, da v svetu, ki je tako hiperinformativen, potrebuješ ljudi, ki znajo dostopati do tvojih ciljnih skupin. Če je torej vprašanje, ali bi tak strokovnjak lahko pomagal narediti taborniško organizacijo bolj prepoznavno, dvigniti članstvo in tako naprej, je moj odgovor da. In takšnega človeka potrebujete.

Torej se strinjaš, da bi morali v ZTS zaposliti nekoga, ki bi pokrival to področje odnosov z javnostmi, trženja, promocije?

Imate dve možnosti. Da angažirate zunanjo strokovno pomoč, ki bi lahko bila zaradi vaše narave delno tudi sponzorska, ali da nekoga zaposlite. Ceneje je, če nekoga zaposlite. Bo pa ta oseba na neki točki morala priti v stik z zunanjimi strokovnjaki, vsaj za večje aktivnosti. Je pa vprašanje, kako najti ustrezno osebo, ker potrebujete specifičen profil.

Za konec: Si se pri tem pripravljeno tudi sam angažirati?

Seveda. Mislím, da še nikoli nisem rekel ne, če me je kdo prosil za pogovor na to temo. ■

Tabor na obisku

Člani takratne družine Sivih jastrebov v Gumarski šoli so bili zbrani iz vse Slovenije in tudi drugih krajev Jugoslavije. Njihov namen je bil izkoristiti prosti čas v naravi in spoznati taborniške veščine, za kar so se urili tudi pri Rodu stražnih ognjev. V 60-ih letih so se preimenovali v Odred Albina Drolca, dali pobudo za ustanovitev Občinske taborniške zveze in bili edina taborniška enota v delovnem kolektivu. Svojo dejavnost so v vseh teh letih le še razgibali, danes pa pokrivajo osnovne šole Orehek, Stražišče in Besnica v okolici Kranja.

Piramida je za MČ-je mačji kašelj.

Kot vsi pravi taborniki, tudi taborniki Rodu zelenega Jošta preživijo nepozabno taborniško leto. Uživajo v kostonjanju, pikniku, čajanki, bivakiranju, izletih in seveda zimovanju in taborjenju. Teh se vedno pridno udeležujejo, saj jih vodstvo vsako leto preseneti s popestrenim programom. Ne smemo pa izpustiti posebnih akcij, ki jih še bolj združujejo. Čeprav v majhnem številu, se radi zberejo za kresovanje na Joštu, vsako leto pa člani PP kluba komaj čakajo na disko večer, kjer se ob dobri glasbi in plesu družijo in zabavajo.

Na Joštu je vedno zanimivo, tudi za obisk konj.

Rod zelenega Jošta Kranj

Taborniško druženje se dogaja na šolah ali pa v Puščavi. Puščava je kočja skoraj na vrhu Jošta, ki jo sreča vsak, ki se poda na ta kranjski grič. Tudi Puščava ima zanimivo zgodovino, saj so si jo podajali mnogi ljudje. Sprva je bila last puščavnikov, po katerih je dobila tudi ime, nato pa jo je kupila Sava. Tovarna je že od nekdaj podpirala taborniško gibanje, zato so kočjo podarili tistim, ki nadaljujejo tradicijo Gumarske šole.

Slastna večerja v taborniškem vzdušju.

Organizirali so tudi šahovski turnir v domu krajevne skupnosti v Stražišču, sodelovali pri taborniškem festivalu po mestnih ulicah Kranja, organizirali koncert Adija Smolarja in očistili Šmarjetno goro. Vidimo jih malo tu in malo tam. Udeležujejo se tekmovanj, kot je Glas Jelovice, NOT, gorskih teki in mnogih drugih. Velikokrat pa se organizirajo svojo akcijo, na primer pirhanje ali pa čisto posebno jesenovanje.

Ob podpori dobrih vodnikov se vedno dogaja nekaj zanimivega.

Njihovo prvo ime je Odred Albina Drolca in so en izmed štirih kranjskih rodov. Ime so si naredili po borcu in komandantu ter organizatorju odpora Albinu Drolcu, njihovo današnje ime pa ponazarja njihov drugi dom, Jošt nad Kranjem. Na tem griču se skozi vse leto dogajajo marsikatero zanimive akcije, saj jim Puščava dopušča preživljanje časa v naravi in z njo. Ne uidejo ji niti popotniki, ki se v domu lahko prijetno spočijejo.

Anže Frank - starešina s srcem

Kako kljub majhnemu številu članov uspete ohraniti delovanje rodu?

Ker dandanes taborniki niso trend, se borimo iz dneva v dan. Delo, ki ga opravljamo in vzdrževanje nekako stalnega števila članov, je posledica volje in srčnosti naših starejših članov. Je pa veliko na tem, da se taborništvo prenaša iz generacije v generacijo. Taborniki, ki so odrasli in imajo sedaj svoje otroke, jim svetujejo vpis, saj se lepi spomini nikoli ne pozabijo. In najlepše je pri tabornikih.

Katere so vaše male skrivnosti dobrega vodenja?

Prav posebnega recepta nimam. Sledim intuiciji in željam svojih članov. Ko so bili še MČ, sem jih večinoma zabaval z igro in jih preko nje tudi nekaj naučil. Potem so prešli v GG in so se bolj zagreli za praktično delo. Veliko jim je pomenilo, če smo postavljali šotore, kurili ognje, streljali z lokom. Zelo jim je bilo všeč, da so del odgovornosti morali prenesti tudi nase. Sedaj pa so zrasli že v prave PP-je in uživajo taborništvo skozi taborniška druženja na zabavah ali pa v kakšnem posebno priljubljenem prostoru. Znanja imajo več ali manj vsa, sedaj le še ponavljajo pred tekmovanji.

Kakšen nasvet pa bi dali načelnikom, starešinam ostalih majhnih rodov?

Preprosto - posvetijo naj se svojim članom. Na mladih svet stoji in dokler bomo uspešno delovali, ni važno ali imamo 20 ali pa 200 članov. Le, da smo!

Monika Gostič - Kala
arhiv RZJ

Struktura rodu

MČ	2 voda
GG	2 voda
PP	1 klub
grče	1 klub
Skupno:	30 članov

Vodstvo rodu

Starešina	Anže Frank
Načelnik	Denis Leskovar
Načelnica MČ	Sabina Berčič
Načelnica GG	Špela Vaupotič
Načelnik PP	Miha Ogris
Načelnik grč	Gregor Gros
Propagandistka	Kaja Vaupotič
Gospodar	Janko Urbanc
Blagajničarka	Nataša Petrovič

Puščava - zavetnica v vseh letnih časih.

KOSOBRIŃOVI PRIPRAVKI

Kosobrin

V času, kot sem bil vodnik medvedkov in čebelic, smo si v naravi dostikrat kuhali v taborniškem kotličku in v ponvi spekli marsikatero dobro jed tudi v zimskem času. Nismo si kuhali ali pekli samo rastlin, ki jih dobimo v naravi, ampak smo v najbližji trgovini kupili sestavine in iz njih pripravili razne jedi.

Za izlet v naravo predlagam, da skuhate naslednje:

Zelenjavna enolončnica

Potrebujemo: 1/2 čebule, 1 večji korenček, 1 por, 4 krompirje, 1 majhno cvetačo, 1 paradižnik, 3 stroke česna, 1 peteršilj z zelenjem, 1 pest graha, začimbe: vrtni šetraj, timijan, baziliko, 1 jedilno žlico belega olja, sol in poper po okusu.

Prilava: Na olju prepražimo na drobno sesekljano čebulo, dodamo na kolutiče narezan korenček in dušimo 15 minut, da čebula lepo zarumeni. Dodamo na kocke narezan krompir (2 krompirja), prej jih vse olupimo, 2 krompirja pustimo cela, olupljen in narezan paradižnik, na drobno narezan por, grah, na kolutiče narezano korenino peteršilja in to dodatno dušimo 10 minut. Nato vse skupaj zalijemo z vodo. Dodamo sesekljan česen in peteršilj, začimbe, solimo po okusu in popopra-

mo. Kuhamo tako dolgo, da sta cela krompirja mehka. Vzamemo ju iz juhe in ju dobro stisnemo, nato zmešamo z ostalo juho.

Omlete z marmelado

Potrebujemo: 30 dag moke, 2 celi jajci, 2 dl mineralne vode, 2 dl mleka, ščepec soli, marmelado, olje.

Prilava: Jajci, mleko in moko dobro razmešamo, dodamo mineralno vodo in ščepec soli in še to dobro premešamo. Tako dobimo maso za pečenje omlet. Maso pustimo počivati pol ure.

Omlete pečemo v ponvi z zelo malo maščobe. Odlagamo jih na velik krožnik ali na pokrov od kotlička, če ga ima, sicer lahko uporabimo večji ploščat kamen. Na koncu jih premažemo z marmelado in jih zavijemo ali dvakrat preložimo.

Dober tek vam želi vaš Kosobrin!

Foto: Kosobrin

KEMIJA V TABORNIŠTVU

Brezalkoholno vitaminsko pivo

V 3-decilitrski kozarec damo dve žlici vitaminskega napitka (npr. cedevita) in prilijemo mineralno vodo. Vsečina v kozarcu se začne močno peniti. V trenutku, ko se pomešata mineralna voda in kislina iz vitaminskega napitka, se tvori ogljikov dioksid. Nastane ga toliko, da se ne more ves raztopiti, zato se izloči v obliki mehurčkov.

Če hočemo obdržati peno, ki nastaja, dodamo eno žlico smetane (smetana za kavo). Tako bo nastali napitek zares podoben pivu.

Na zdravje!

Lea Repič

Jaka Bevk - Šeki

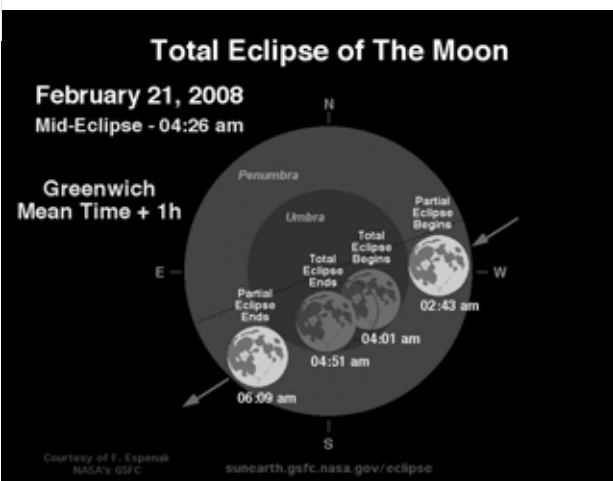
Zimski bivaki

Popoln Lunin mrk

Če nam bo 21. februarja vreme naklonjeno, bomo iz Slovenije spet lahko opazovali popoln Lunin mrk. In kako sploh pride do Luninega mrka? Sonce je edino svetlo telo v Osončju. Vsa druga telesa so le osvetljena in posledično mečejo sence, ki so vedno obrnjene stran od Sonca. Zemlja pri tem ni izjema.

Lunin mrk nastopi takrat, ko Luna vstopi v Zemljino senco. To se zgodi le včasih, in sicer ko se polna Luna znajde natanko na drugi strani Zemlje kot Sonce. Če Luna le delno vstopi v Zemljino senco, govorimo o **delnem Luninem mrku**, če pa vstopi v Zemljino senco v celoti, govorimo o **popolnem Luninem mrku**. Ob popolnem Luninem mrku Luna sveti rdeče-rjavo. To je barva, ki jo ustvarijo sončni žarki, ki se lomijo v Zemljini atmosferi. Če Zemlja ne bi imela atmosfere, bi bila Luna ob mrku popolnoma temna, tako pa jo osvetljuje z atmosfero obrobljena Zemlja.

Popoln Lunin mrk bomo iz Slovenije lahko opazovali 21. februarja v zgodnjih jutranjih urah. Delni Lunin mrk se bo pričel ob 2.43, ko bo Luna pričela vstopati v Zemljino senco. Izgledala bo kot krajec, ki se iz minute v minuto vidno manjša. Ob 4.01 bo popolnoma vstopila v Zemljino senco in s tem se bo pričel popoln Lunin mrk. Luna bo svetila z značilno rdeče-rjavo barvo. Sredina mrka oziroma trenutek največje potemnitve bo ob 4.26, popolni mrk pa bo trajal do 4.51. Potem bo Luna spet postala "krajec", ki se bo iz minute v minuto večal. Konec delnega mrka ob 6.09 bomo dočakali že v svetlem jutru.

Na sliki je shematsko prikazana navidezna pot Lune skozi Zemljino senco in polumeso. Do Luninega mrka pride, ko Zemlja meče svojo senco na površino sicer polne Lune. Luna se ob popolnem mrku obarva rdeče-rjavo. Foto: NASA

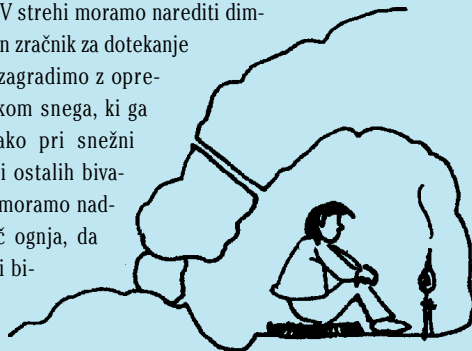
Zimske bivake postavljamo predvsem za ohranjanje telesne temperature, saj je pozimi podhladitev naš največji sovražnik. Pomembno je, da v zimskih bivakih ne zaspimo, ampak predremamo noč (pogosto se zbijamo in si grejemo telo z gibanjem mišic). Poleg tega moramo biti suhi, saj na mokrih mestih veliko bolj izgubljammo temperaturo. Za preprečevanje podhladitve je priporočljiva uporaba kape (zelo veliko toplote izgubimo skozi glavo, ker je močno prekravljena).

Če imamo za gradnjo na voljo sneg, ki se zlahka sprime, je gradnja lahko zelo hitra in enostavna. Sneg je najboljši naravni material za gradnjo bivakov, saj omogoča hitro gradnjo, je dober izolator temperature, ne prepušča dežja, ne prepušča vetra, notranjost pa se lahko lahko segreje na 10 C. Ker bivaki iz snega ne prepuščajo zraka, je lahko prenočevanje v takih bivakih nevarno, saj obstaja možnost zadušitve z izdihanim CO₂.

Vrste bivakov iz snega

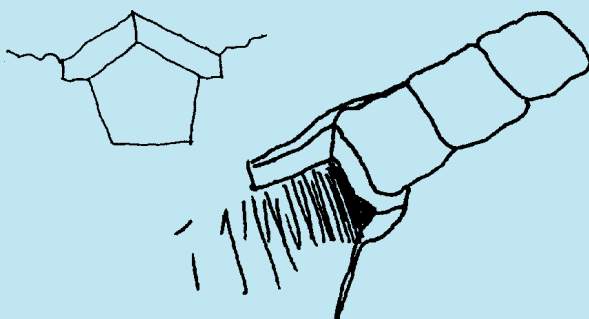
Snežna luknja

Izkopljemo luknjo v kupu ali zamueta snega. Tla v snežni luknji naredimo v treh nivojih. Na najvišjem kurimo, na srednjem spimo, na najnižjem imamo opremo - tja se izteka mraz in CO₂. V strehi moramo narediti dimnik za ogenj in zračnik za dotekanje zraka. Vhod zagradimo z opremo ali z blokom snega, ki ga označimo Tako pri snežni luknji kot pri ostalih bivakih iz snega moramo nadzorovati moč ognja, da nam ne stopi bivaka.

Snežni vsek

Izkopljemo jarek v snegu, nato nad jarek položimo bloke snega tako, da dobimo sleme. Ko dobimo sleme, bivak na obeh straneh zapremo z opremo ali blokom snega. Da zagotovimo dobro izolacijo, sneg na robovih zgladimo.

Nedeljski izlet

Jure Ausec

Vipavska dolina skozi Skozno

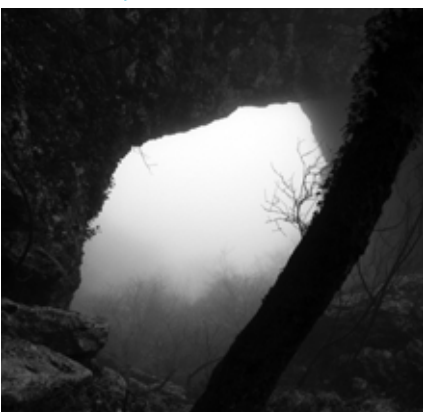
Če ste bolj premražene sorte, boste nad tokratnim izletom navdušeni. Odpravil sem se namreč na Primorsko, v okolico Nove Gorice, kjer lahko (poleg tega, da preizkušate schengenski (ne)mejni prehod) obiščete marsikatero znamenitost.

Dva naravna spomenika se nahajata pri kraju Ozeljan oziroma Šmihel v Vipavski dolini. Do izhodišča se lahko pripreljete tako z avtom kot avtobusom, če se boste peljali proti Novi Gorici po lokalni cesti, ki poteka vzporedno z avtocesto. Šmihel leži tik pod Trnovskim gozdom, zato pred izletom preverite, da ni vetra, ki vam lahko pokvari sicer prečudovit sprehod.

V Šmihelu na križišču v obliki črke T zavijemo levo in parkiramo avto na koncu asfaltne ceste. Tik ob strugi nas čaka prva usmerjevalna tabla, ki nas usmeri proti Lijaku. To je kraški izvir, ki je viden že z glavne ceste, saj se skale v obliki korita (od tod tudi ime) dvigujejo visoko nad uravnano dolino. Ob nizkih vodah so v strugi le veliki, z mahom poraščeni kamni, po obilnejšem deževju pa se potok prelevi v pravo razpenjeno pošast. Pot je lahka, položna in dobro označena, v obe strani nam skupaj ne bo vzela več kot pol ure.

Po ogledu se vrnemo do križišča, le da gremo tokrat naravnost (v nasprotno smer kot prej). Peljati se moramo skozi

Skozi Skozno se v jasnem vremenu lepo vidi Vipavska dolina

V spodnjem delu regulirana struga Lijaka

celo vas (oznake), avto lahko parkiramo pri pokopališču in se po dobro označeni poti odpravimo na 300 metrov višjo planoto. Pot ni zahtevna, le takoj na začetku moramo biti pozorni na oznake, saj moramo zaviti levo proti Skoznu. Naravni most nas pričaka po koncu vzpona, ki ga v taborniškem koraku lahko premagamo v pol ure, manj pripravljenim pa bo vzel dobro uro. Pot poteka skozi redek gozd z več razgledišči, od koder se vidi skoraj celotna Vipavska dolina, kljub temu pa je poleti lahko prevroče, saj smo veskozi na južnem pobočju. Na nekaj mestih je takoj pod potjo nekoliko strmejši breg, zato moramo malce paziti na mlajše udeležence.

Tudi skozi Skozno je lep razgled, zato ni čudno, da je bila med prvo svetovno vojno prav tukaj avstro-ogrsko postojanka, s katere so opazovali potek bojev v dolini. Čeprav nas radovednost povsem prevzame, moramo zelo paziti, če se želimo približati odprtini, saj je pot strma in spolzka. Stezica vodi celo čez most, ven-

Pogled na Šmihel, izhodišče vzpona na Skozno

dar ni primerna za vrtohlave.

Če nam ostaja čas, se lahko odpravimo še naprej na Kucelj na Čavnu, kjer je krajinski park. Tudi če nismo navdušeni hribolazci, nam še ni treba domov. V bližini je grad Kromberg, dvorec Zemono. Če pa smo se na izlet odpravili z vodom tabornikov, se lahko ustavimo še v bližini Rožne Doline, kjer se začne krožna gozdna učna pot skozi Panovec (daljša dve uri in krajša eno uro), kjer raste več kot 100 drevesnih vrst (35 jih je opisanih s tablami). Takoj pri vstopu nas pričaka 200-letni hrast, gozd pa že od leta 1001, ko se prvič omenja, skrbno čuva (nekoč so ga menda varovali celo pazniki). Večje skupine lahko na Zavodu za gozdove Slovenije dobijo tudi vodstvo po gozdu, tako da si bodo člani čisto zares prislужili veččino gozdarja, vendar jo zaradi številnih oznak lahko prehodi- mo tudi sami.

Čez pot, ki vodi skozi gozd, so prav pred mano stekli gamsi

Hej, GG-ji! Slovenija predseduje EU

Barbara Bačnik - Bača

IMETI VOD GG

To danes že vrabčki čivkajo na drevesih. Pa še res bi lahko - glede na vreme. Porodila se mi je zamisel za poučen GG sestanek na temo Evropske unije (EU) in naše vodilne vloge v njej. Recimo, da se odpravite na izlet v Kranj in nato peš okoli Brda - kjer se bo naslednjih slabih šest mesecev sestajala vsa evropska srenja voditeljev.

Še prej pa lahko na internetu poiščete nekaj koristnih odgovorov na zanimiva vprašanja o EU. Na primer: ureditev EU narekuje, da vsaka država članica pol leta predseduje Svetu EU. Od 1. januarja do 30. junija 2008 tako kot prva nova država članica predseduje Slovenija.

Od 1. januarja 2007 ima EU 27 držav članic, 492,8 milijonov prebivalcev, 4,2 milijona km² površine, 23 uradnih jezikov in 22.313 evrov bruto domačega proizvoda na prebivalca (leta 2005). Ali pa:

- Kaj pomeni izraz, da je neka država predsedujoča Evropski uniji?
- Katere naloge ima predsedujoča članica?

- Kakšna je razlika med Evropsko unijo in Evropskimi skupnostmi?
- Kakšna so pravila o obešanju zastave EU in igranju himne EU?
- Kakšne so pristojnosti slovenskega parlamenta in vlade z vidika sprejemanja zakonodaje, če pa se vse odloča v Bruslju?
- Kako je nastajala EU?
- Kako se Evropska unija financira in kam se stekajo njena sredstva?
- Kako se odloča v Evropski uniji?
- Kakšen je postopek za izstop iz EU?
- Katere države lahko postanejo članice Evropske unije in kako?
- Katere pravice imamo kot državljani EU?

- Katere so države kandidatke in katere države pristopnice?
- Kdo so slovenski poslanci v Evropskem parlamentu?
- Zakaj Evropska unija in ne Evropska zveza kot Zveza tabornikov Slovenije (ZTS)?
- Kateri so simboli Evropske unije? Naj vam ponudimo še en odgovor, in sicer na zadnje vprašanje: EU ima tri skupne simbole: zastavo, himno in dan Evrope, 9. maj.

Več na: <http://evropa.gov.si/evropomocnik/category/152/>

Pokvarjeno merilo (Vir: ROT 2007):

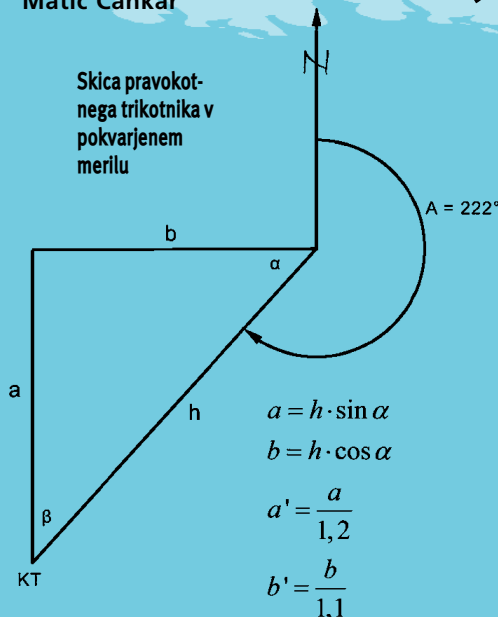
Ko je orientacist sestavljal nalogo za KT, je odčital azimut in razdaljo od trigonometra 333 (28,22). Kot je bil 222°, razdalja pa 10,7 centimetra. Nato je opazil, da je bila karta narobe natisnjena, saj je bilo na tej karti merilo v vodoravni smeri povečano za 20 % v navpični pa za 10 %.

Takoj ugotovimo, da nam je traserjev tiskalnik pokvaril tako kote kot tudi razdalje. Najbolje je, da daljico, ki predstavlja razdaljo od trigonometra do KT, vzamemo kot hipotenuzo pravokotnega trikotnika s katetama v smerih sever-jug (kateta **a**) ter vzhod-zahod (kateta **b**). Dolžino katet izračunamo s pomočjo kotnih funkcij (kot alfa ima 48°), ali pa jih odmerimo iz pravilno narisane pravokotnega trikotnika. Trikotnik lahko načrtujemo tako, da nekje na karti ali drugem listu odmerimo zgoraj navedeni azimut in razdaljo, ter nato skozi trigonometer potegnemo pravokotnico, skozi KT pa vzporednico glede na smer severa. Pri načrtovanju in merjenju pa moramo biti zelo pazljivi! Sedaj kateti zmanjšamo na osnovni velikosti. Dolžina katete **a** je 120 % dolžine prvotne katete **a'**, torej moramo dolžino katete **a** deliti z 1,2, dolžino katete **b** pa s faktorjem 1.1. Sedaj dobimo pravi kateti **a'** in **b'**. Torej KT je od trigonometra južneje za razdaljo katete **a'** in zahodneje za razdaljo katete **b'**.

Matic Cankar

Vrisovanje

V prejšnji številki Tabora smo pomotoma objavili napačno besedilo, zato še enkrat objavljamo članek v celoti.

Človek človeku

Brina Krašovec

V vseh institucijah in organizacijah, kjer se dejavnost vzgoje in izobraževanja izvaja kot poglavitna in prioriteta dejavnost, potekajo dejavnosti v skladu s cilji in programi za posamezne starostne skupine. Ravno tako tudi v ZTS obstaja stopnjevani program za mlade, ki vsebuje navodila za vsako področje, z jasno postavljenimi splošnimi in kratkoročnimi cilji. Program temelji na spoznavanju sveta, zajema čimveč priložnosti za preizkušanje in iskanje tistega, kar mlade zanima in kar jim je všeč. Hkrati krepi in pozitivno prispeva k osebnemu razvoju v smislu uresničevanja idej s pomočjo taborništva. Preko kvalitetno načrtovanih, organiziranih in izvedenih dejavnosti, ki vzpodbujajo angažiranost mladih v širšem okolju, si mladi plemenitijo človeški kapital in širijo obzorje.

Med ljudmi je na splošno več podobnosti kot razlik. Stroka zadnje čase toliko poudarja razlike, da so te videti veliko večje kot podobnosti. Vsekakor pa je balansiranje in prilagajanje programa posamezniku za kvalitetno in smotrno delo v vodu več kot potrebno. To sicer ne pomeni, da se prilagajamo v tolikšni meri, da se nam popolnoma poruši prvotno zastavljena programskovsebna shema, temveč da še vedno sledimo programskih smernicam, taborniški tradiciji, skavtski metodi in prvotni ideji taborništva. Prilagajamo se v posameznih segmentih, kjer se z izvajanjem programa lepimo na potrebe posameznika in družbe.

Pri individualiziranem pristopu prilagajanja programa izhajamo iz razvojnih in družbenih potreb posameznika, ki so kriterij, kaj in koliko časa bomo temu namenili v določeni razvojni fazi ter kako bomo načrtovano izvajali.

Revitalizacija ideje taborništva kot atraktivnega, dinamičnega, drznega in izzivov polnega življenja v naravi in družbi prijatelj je tudi eden od načinov oziroma potreb po prilagajanju programa. Ne gre sicer za prilagajanje, ki izhaja iz potreb posameznika, temveč iz potreb družbe, v katero smo vraščeni in okolja, v katerem živimo.

Ob vsem tem pa vendarle ne smemo pozabiti na pionirsko idejo taborništva, ki izhaja iz Baden Powellove zibelke skavtizma.

GG race 2008

Tekmovanje bo potekalo v treh kategorijah: GG1, GG2 in netekmovalna (na progo lahko gre tudi vodnik). V ekipi je lahko 4-6 tekmovalcev ne glede na spol.

Datum: 15. 3. 2008.

Štartnina: 10 evrov na ekipo. Nakažite jo na TRR MZT 02044-0051380073.

Štartnin se NE vrača.

Rok prijav: do vključno 10. 3. 2008 do 19. ure.

Prijavite se na: helena.locniskar@gmail.com, za več informacij pa se obrnite na Špelo Tomšič: spela.tomsic@gmail.com.

Škalska Liga, Ka Te Briga 2008

Rdeča nit letošnjega tekmovanja bo še zadnja epizoda priljubljene serije NMK.

Poiščite zdravniška oblačila in pripomočke, ker bo tudi letos najbolje oblačena oziroma opremljena ekipa dobila lepo nagrado.

Kmalu bo možna spletna prijava ekip na: <http://skalska.rutka.net>, kjer najdete tudi ostale koristne informacije v zvezi s tekmovanjem.

Ne pozabimo tudi humanitarne note. Zbirali bomo odpadni papir (star časopis, revije, reklame, kuverte, karton ipd.), rabljene baterije in zdravila, ki niso več uporabna. Ekipe, ki bo prinesla največ odpadnega materiala, se bomo z nagradami še posebej zahvalili. Zbrani izkupiček gre v dobrodelne namene.

Letos bo ponovno petkov večerni program za ekipe, ki bodo želele prenočiti. Ekipe brez polnoletnega, odgovornega spremljevalca, se ne smejo udeležiti petkovega večera.

Pridite in sodelujte že na osmem tradicionalnem taborniškem tekmovanju, ki bo v soboto, 5. aprila 2008, v Škalah pri Velenju.

Lep pozdrav, "ka te briga!"

NOT 2008

Na že 31. NOT-u se boste pomerili v topotestih, vrisovanju, testu prve pomoči, signalizaciji Morsejeve abecede, prehodu minskega polja in histrojni etapi.

Kdaj: 29.-30. 3. 2008. **Prijave:** do 21. 3. 2008 na naslov: Rebeka Zelko, Ramovševa 6, 1000 Ljubljana (040 556 247), ali: rebekazelko@gmail.com. Prijavnico najdete na: <http://not.rutka.net>. **Zbor ekip:** 29. 3. 2008 ob 17. uri, **prijave ekip:** do 16.30. **Kje:** okolica Ljubljane.

Kategorije: **POPOTNIKE** - od 16 do 20 let (let. roj. 88-92), **POPOTNIKI** - od 16 do 20 let (let. roj. 88-92), **GRČICE** - od 21 let (let. roj. 87 in starejše), **GRČE** - od 21 let (let. roj. 87 in starejši), **KORENINE** - povprečna starost članov ekipe je 30 let ali več, ekipe so lahko mešane.

Starost udeležencev bomo preverjali, zato potrebujete osebni dokument s sliko (osebno, vozniško dovoljenje ali potni list).

Štartnina: 50 evrov, nakažite na Društvo tabornikov Rod močvirski tulipani, Tržaška 74, 1000 Ljubljana; številka TRR: 02083-0018701966 (do 21. 3. 2008). Prijava ekipe je veljavna le, če je poleg prijave še fotokopija položnice s plačano štartnino in zagotovilo načelnika oziroma starešine rodu, da se bodo ekipe vedle v skladu s taborniškimi zakoni. Za prijave preko e-maila ali po telefonu prosimo, da pošljete po e-pošti skenirano položnico oziroma potrdilo o plačilu. Na položnico pod sklic vpišite: 00 222303-šifra rodu (če šifre ne poznate, vprašajte na ZTS).

Sportident: Čipe si lahko izposodite ob prijavi. Kavcija: 25 evrov, ki jih dobite nazaj, razen v primeru izgubljenega oziroma poškodovanega čipa. Če uporabljate svoj čip, to navedite v prijavnici.

Več informacij: rebekazelko@gmail.com ali (040 556 247).

Močvirci vabimo!

NOT- Not just a walk in the park!!!

Razpisi

Maša Eržen

Arhiv RSK

in SiNi

TABORNI PROSTORI IN DOMOVI

Pšenk - taborniška idila

Idrijski taborniki so še prav posebej ponosni na taborniško hišo na Pšenku, ki so jo v zadnjih letih popolnoma obnovili in je primerna za razne taborniške akcije, od jesenovanj in zimovanj do poletnih aktivnosti.

Koča je iz Idrije oddaljena približno 10 minut vožnje z avtomobilom oziroma 30 minut hoje. Nahaja se ob hribu Pšenk, po katerem je tudi dobila ime. V koči je prostora za približno 30 ljudi, zraven pa je taborni prostor, na katerem lahko prebiva do 70 taborečih. Dovolj prostora je za izvajanje programskih aktivnosti. Pri koči je postavljen 15 metrov visok jambor, oder za dvig zastave in vhod, ki so ga postavili tečajniki pionirstva in bivanja v naravi. Veliko je možnosti za razne pohode in izlete. Poleti se lahko spustimo na kovanje k reki Idrijci, pozimi pa se sankamo na sankiški progi, ki leži nedaleč stran od kočice.

Kadarkoli se lahko odpravimo na izlet v Idrijo, kjer si lahko ogledamo rudnik živega srebra, tehnični, vojni muzej, divje jezero s svojo najkrajšo reko v Evropi in še kaj.

Koča je enonadstropna in jo sestavljajo predprostor, kuhinja s shrambo za živila, jedilnica, sanitarni prostor, glavni prostor v pritličju ter prostori v nadstropju.

Sanitarni prostor zajema umivalnico z dvema umivalnikoma, tuš in grelnik vode - bojler ter stranišči z dvema školjkama. V glavnem prostoru sta peč na drva in klubski prostor. V pritličju je tudi predprostor za vhod v kuhinjo in shramba za živila. V kuhinji je plinski štedilnik s štirimi šobami, velik plinski štedilnik, dve veliki pomivalni koriti s toplo vodo, štedilnik na drva, omarice in predalniki s kuhinjskim priborom. V jedilnici sta klubska miza za pet oseb in v glavnem prostoru več miz, ki se poljubno razporedijo glede na število obiskovalcev. Kočo ogreva glavna peč na drva, ki hitro ogreje celotno kočico. V nadstropju so skupna ležišča za približno 30 odraslih. Skupna ležišča so opremljena z vzmetnicami in penami - pohini. Koča ima svoj sistem preskrbe z vodo iz potoka in tudi iz vodovodnega omrežja. Električno proizvede dizelski agregat.

Vse informacije o koči najdete na naši spletni strani: <http://krti.rutka.net>.

Od rodov

Prednovoletna zabava Vetrčki

Ob koncu leta je čas, da si izberemo nove cilje in smo pohvaljeni za dobre stvari, ki smo jih naredili v izteka-jočem se letu. Prav temu v čast se je odvijala slovesna prireditve Rodu veseli veter Vetrčki, katere namen je bil jasen: pohvaliti najbolj aktivne tabornike našega rodu in jih vzpodbuditi k novim akcijam in nalogam. Podelitev so popestrile zvezde, ki so brez težav spregledale pomembnost dogodka in se zato odločile nastopiti. Tako sta se senzacionalno vrnili skupini Spice Girls in Kiss. Obiskal nas je Bill iz skupine Tokio Hotel in pevec skupine Red Hot Chili Peppers.

Nagrade so bile pošteno razdeljene in tako smo dobili dobitnike Vetrčkov 2007 za: povratnika leta, tujega izvajalca, solo izvajalko, mladi up, gospodarja, kuharico, novinko, bodočo šefico in članico iz Lendave. Podeljena je bila tudi nagrada za življenjsko delo. Kot vsaki pravi prireditvi je tudi tej sledil "after party", ki ga je zaznamovalo obujanje spominov in želja, da bi se prihodnjih doživetij spominjali na Vetrčkih 2008.

Maruša Borovšak

TNT - taborniško nogometno tekmovanje

Počilo bo 10. 5. 2008

www.kr.rutka.net

RKJ zimovanje

Foto: Petra Grmek

"Zima" se je na Krasu komaj začela, ko so med ostalo praznično pošto j'rtovski GG-ji in mlajši PP-ji prejeli tudi vabilo same kraljice Guinevere, da se 26. decembra zglasijo na podružnični šoli v Vremskem Britofu, ki se je med prazniki prelevila v Arturjev dvor, slavni grad Camelot, in tako izkažejo svojo zvestobo kralju. Za pet dni so tako postali zvesti podložniki in fevdalci legendarnega kralja in skozi najrazličnejše preizkušnje dokazovali svoj pogum, znanje in spretnost. Med drugim so na orientaciji dodobra spoznali Vremsko dolino, z dešifriranjem skritih pisem ponovno prinesli luč v Arturjev grad, tamkajšnjim otrokom predstavili skrivnosti taborništva, na popotovanju v daljnje dežele "odkrili" Škocjanske jame, s signalizacijo pripeljali svoje prijatelje do skritih spročil, pomagali ranjenim vitezom v bitki ter se na koncu skupaj poveselili ob odkritju Svetega grala in sprejetju svojih fevdalcev med viteze okrogle mize.

Petra Grmek, RKJ Sežana

Po afriško in čebelje

GG vod Gozdna banda iz Rodu pusti grad iz Šoštanja se je 13. januarja odpravil na pester in zanimiv izlet, ki ga je pripravila vodnica Petra. Najprej smo se z avtobusom odpeljali v Velenje, po krajši vožnji smo se povzpeli po neštetih stopnicah na velenjski grad, kjer smo si ogledali res odlično zbirko afriških mask, orožja, nakita in ostalih predmetov iz te bogate zbirke. Po sestopu z gradu smo odšli v kino, kjer smo uživali ob dobrih kokicah in vragolijah čebelic na velikem platnu. "Čebelji film" se je izkazal kot odlična izbira za GG-je. Čebelice so nas navdušile in od sedaj naprej bomo na čebelice gledali s čisto drugačnimi očmi.

Črno rumeno ...

SiNi

Novice

Po slemenih oblačnih in po grapah temačnih ...

Zopet ista misija, ista pot, isti cilj, tovariški duh in lep občutek, ko stojiš na Bičkovi skali nad meglenimi Dražgošami po 10-urnem nočnem pohodu v spomin na pot Cankarjevega bataljona, decembra 1941. Preverjeno četo tabornikov (RBS, RTT, RSa, RST in RMV), ki se podaja na pohod že več let zapored, je letos čakala prav posebna preizkušnja moči, karakterja, vzdržljivosti in duha. Letošnji pohod je bil po besedah spomeničarjev in organizatorjev (PD Škofja Loka) najtežji in najnapornejši. Megla, konstanten dež in blato do kolen so elementi, ki so našo hrabro četo spremljali celo pot (38 km). Med potjo se je četa tabornikov taktično postavila tako med udarnike v prvih vrstah, kot tudi v začelje, kjer ni

primanjkovalo humorja in žuljev. Kljub temu, da smo morali oddati ranjenega borca v centralno bolnico (nek velik terenski avto), so bogato obloženi kosi kruha, domači zvarci in tovariški duh premagali zahrbtno noč.

Dražgoše so našo četo sprejele brez svečane povorke, mlada dekleta nas niso obsipavala s cvetjem in poljubi, pa tudi harmonikaš se je nekam skrnil. Smo pa v štabu dobili kraljevsko porcijo fižola, ki nam je dala še dodatno energijo za forsiran marš na Bičkovo skalo, kjer tradicionalno zaključimo pohod. No, v bistvu smo ga letos zaključili pri prijaznih domačinih, na toplem, v družbi domače zaseke, zelja, klobas in različnega mesovja.

Pohod po poti Cankarjevega bataljona ima vsako leto neko posebnost, drugačnost in zanimivost po kateri se loči od prejšnjega. Dobro počutje in tovarštvo med četo tabornikov pa je vsako leto isto. Tudi naslednje leto.

Venom, Politkomisar RBS

Vsako leto postaja vzdušje na ZOT-u še boljše, še bolj motivirano, veselo in nabito z energijo. In tako je bilo tudi letos.

Tekmovalci so 25. januarja popoldne prispeli v Ruše pri Mariboru. Kazalo je, da bo kontrolorje zaradi vremena na progi kar hudo zazebljo, a upali smo na najboljše. Tekmovalce je najprej čakal zabaven preizkus v streljanju z zračno puško v strelski dvorani, da so si priborili štartno številko za naslednji dan.

Ker smo nekaj ekip čakali prav do večernih ur, se je pisanje ToTi testov in vrisovanje nekoliko zavleklo. Zato pa ekipam ni zmanjkalo energije in smo potem do poznih ur prepevali na karaokah, kjer so se udeleženci eden za drugim pulili za mikrofone. Naša animatorja Sašo in Slavic sta uspela spraviti na noge še najbolj sramežljive in tako smo lahko poslušali vse od pevskih dvojic pa do majhnih pevskih zborčkov. Zabavali smo se do kakšne druge ure zjutraj, ko smo z nasmeškom na obrazu poskusili prepričati tekmovalce, da bi se vseeno nekoliko naspali pred odhodom na progo, a brez očitnega uspeha. Še dobro, da jim niti zjutraj ni zmanjkalo energije.

Prva ekipa je štartala že ob sedmih zjutraj. Ubogi zaspani obrazi so si nekako poskušali prerisati kontrolne točke na svoje karte, potem pa že stekli v sveže jutro in iskali kontrolne točke. Morda pa so tekmovalcem zvalili nasmešek na obraz vsaj noji, ki so se lenobno pretegovali v bližini kontrolne točke s skico.

Tekmovalci so se vrnili na osnovno šolo utrujeni, a so bili veseli toplega kosila, nato pa so vsi zaspani mežikali do razglasitve rezultatov. Letos smo podeljevali posebne pokale, nagrade pa so bile bolj praktične narave. In ja, morali smo iti domov, čeprav ne organizatorjem ne tekmovalcem ni bilo do tega, ko pa smo se prvovrstno zabavali. Bomo pač počakali do naslednjega ZOT-a, ki bo še boljši, še bolj zabaven in bo pustil še bolj nepozaben vtis. Torej, do naslednjic!

Tekmovalci na progi. Foto: Mjedved

Luštna kontrolorka na določitvi koordinat. Foto: Stiplo

Podelitev nagrad najboljšim. Foto: Mina

Jutranje vrisovanje kontrolnih točk. Foto: Mjedved

Traserja na delu. Foto: Mjedved

Občinstvo na karakohah. Foto: Mjedved

Jasna Vinder, organizatorka

Vsako leto, ko se odločimo, da bomo naredili ZOT, pride tisti adrenalina poln čas, ko ne veš, kaj bo. Ali bo zadosti ekip, ali bo s sponzorji šlo tako, kot je treba, če bo proga pravočasno pripravljena in naloge zadosti dobre. Kot vodja tekmovanja se moraš ukvarjati z vsem tem in velikokrat se vprašam, čemu. In potem je vse poplačano, ko vidim, da so ekipe zadovoljne, in ko vidim vsako leto ene in iste ljudi. To pač pomeni, da stvari delamo dobro. Delamo tekmovalcem prijazno tekmo, ki pa je vseeno resna in korektna. In vsako leto poskušamo izboljševati stvari. Kot ekipa smo že utečeni, vendar je pomembno, da vsako leto rekrutiramo nove ljudi, ki bodo tekmovalje v prihodnosti izpeljali prav tako dobro (ali celo bolje) kot mi. Zato je vsaka kritika dobrodošla. Stremimo k popolnosti.

Gujo, traser

Ekstremne razmere, mraz do kosti, sneg do pasu, plazovi, orkanški vetrovi, nadčloveški napori tekmovalcev, ki izzivajo usodo in skušajo kljubovati naravi ... Ne, tudi tokrat to ni bila podoba Zimskega orientacijskega tekmovanja. Letos nam je vreme postreglo kvečjemu z nekaj mraza, ki se je hitro umaknil sončnemu dnevu in poskrbel za dobro vzdušje med tekmovalci in nekoliko manj hromil kontrolorje. Sama trasa zimske orientacije 2008 je bila ujeta v ozek svet, kjer se srečata dravska dolina in strma pobočja Pohorja. Ob nekaj ravninskih kontrolah je bila večina trase speljana po strmeh, z grapami in potoki presekanem pobočju. Temu je bila prirerjena tudi časovnica, vendar so jo uspeli loviti le najhitrejši.

Tokrat je Pohorje ponudilo svoje čare le za pokušino. Če želite polno porcijo, se pripravite na ROT 2009, ki ga ob 50. obletnici Rodu XI. SNOUB snujemo tam, kjer človek še ni zagospodaril naravi.

Rezultati

Gozdovniki in gozdovnice

1. Pač mi... (Rod jezerski zmaj)
2. Skisanči (Močvirski tulipani)
3. Trdi krtki (Rod Srnjak)

Popotniki in popotnice

1. Fütke (Rod srebrnih krtov)
2. Mladi upi (Rod Stane@agar ml.)
3. Črni krtki I (Polde Eberl jamski)

Grčce

1. Nevem (Rod veseli veter)
2. Psi gadi (Rod Srnjak)

Hvala vsem, ki so nam pomagali:

OŠ Janka Glazerja Ruše
Org.TeND d.o.o.
Razgoršek d.o.o.
Mobitel d.d.
Kibuba
Iglu šport

Od rodov

Pod obronki Šmarne gore že 30 let

Po 30 letih potikanja po gozdovih, zabavnih taborjenj in zimovanj, bivakiranja pod strganimi šotorkami, pod katerimi pada dež močnejše kot pod milim nebom, smo Rašičani še vedno tu. Da pa naša obletnica ne bi ostala pozabljena, smo 21. decembra v OŠ Šmartno priredili prav poseben dogodek. V šolski avli se je zbralo okoli 300 ljudi, ki so s taborništvo povezani tako ali drugače. Zvezda večera je bil vsekakor povezovalac prireditve Igor Bračič - Sadež, ki je s svojimi duhovitimi domislicami sicer uradno prireditev spremenil v pravo gledališko komedijo. Po končani prireditvi je na šolskem dvorišču publiko očarala rašiška cirkuška skupina Firefly, ki je z bruhanjem ognja in vrtenjem ognjenih verig budila trepet med občinstvom. Premierno smo si ogledali tudi predfilm nastajajočega prvega taborniškega celovečerca, ki ga snemajo mladi upi Rašiškega rodu (film pride na velika platna v bližnji prihodnosti). Za vrhunec večera pa je na glasbene odre po petih letih ponovno stopila rašiška jazz-metal glasbena skupina Kajmak.

Slovo ni bilo težko, kajti taborniška družba je drugačna. Vezi taborniške družbe so prepletene tako močno, da so težka slovesa včasih nepotrebna. Vidimo se spet. Če ne prej, čez 30 let!

Luka Snoj

Klepet z Emilom Mumlom Edini kandidat za načelnika programa za mlade

Tema meseca

Aleš Cipot

Emil Mumel, prekaljeni taborniški maček, član Rodu zelene Rogle iz Zreč, se je edini prijavil na razpis za funkcijo načelnika programa za mlade. V njegovo izvolitev na prihajajoči skupščini ZTS sicer ne dvomimo, lahko pa se pojavijo težave s sklepčnostjo skupščine. Emilu optimizma ne manjka, pričnan je, da je tudi v krajšem obdobju mogoče izpolniti zastavljene cilje.

Edina prijava za volitve načelnika programa za mlade, ki je prispe-la, je bila tvoja. Kaj je vplivalo na odločitev o ponovni aktivaciji?

Ne vem, če lahko govorim o ponovni motivaciji. Ves čas sem bolj ali manj aktivno delal in to predvsem na področju programa. Po prenehanju aktivne funkcije v izvršnem odboru, po desetih letih aktivnega sodelovanja, sem se ukvarjal s programom na območju in pomagal v rodu. Ko je načelnica za program za mlade v ZTS odstopila s funkcije, me je načelnik povabil k sodelovanju. Seveda sem na to pristal in mu obljubil pomoč pri delu na programskem področju. Ker se zadnja skupščina ni strinjala, da načelnik samo imenuje svojega svetovalca za področje programa za mlade, ampak da se razpišejo volitve, sem se tudi prijavil na razpis. Delo na programu me ves čas tudi zanima in zato sem se prijavil.

Komentar na dejstvo, da si edini kandidat? Kakšna je primerjava kandidiranja in opravljanja funkcij v ZTS pred recimo 20 in več leti ter danes?

Ne bi rad podajal komentarjev na ta dejstva. Verjetno pač ta funkcija ljudi ne zanima za obdobje enega leta, ampak samo za daljše obdobje. Jaz pa mislim, da se tudi v enem letu da kaj narediti in premakniti voz naprej.

Kandidiranja pred 20 leti in sedaj ne morem primerjati, ker takrat še nisem kandidiral. Leta 1994 me je tedanji kandidat za načelnika oziroma načelnik povabil k sodelovanju in sem se za sodelovanje tudi odločil. Tudi sedaj me je načelnik povabil in sem povabilo k sodelovanju tudi sprejel. Oba sta razmišljala oziroma razmišljata, da lahko na tem področju kaj postorim in prispevam k

razvoju in sem bil zato povabljen k sodelovanju. Vsak sprejem funkcije pa s seboj prinese tudi velike obveze. Treba si je vzeti veliko prostega časa za opravljanje vseh obveznosti.

Kakšna je tvoja vizija in program? Katere cilje si boš prizadeval izpolniti?

Čas je kratek, dela na področju programa pa veliko. Nekatere smernice in usmeritve so naslednje:

- Spremeniti in posodobiti osnovni program za vse starostne kategorije.
- Poskrbeti za kvalitetno delo na vertikalnem in horizontalnem delu programa za mlade.
- Poiskati mlade in sposobne ljudi, ki so pripravljeni delati v skupinah - komisijah za program za mlade.
- Dopolniti, spremeniti in posodobiti zahteve za večšine.
- Spremeniti pravila za mnogoboje.
- Izdati priročnik za delo z GG.

Idej je še veliko, vendar jih v tem kratkem obdobju vseh ne bo možno izpolniti. Izbrati je treba manj ciljev in te kvalitetno izpolniti.

Kdo so taborniki, ki jih boš imenoval za svoje pomočnike, za člane programskih komisij in morebitnih drugih delovnih skupin?

Z nekaterimi smo se že pogovarjali o sodelovanju v skupinah - komisijah. Ti so pripravljeni na tem področju tudi delati. Ne bi rad izpostavljal in omenjal njihovih imen, še preden je to potrebno.

Smo pa že sklicali sposobne in tabornike, polne idej, ki so pripravljeni pomagati in sodelovati. Na začetku je ta skupina manjša, ampak verjamem, da bomo s skupnimi močmi to skupino še povečali. Tako se bo nabralo dovolj ljudi,

ki jim kvaliteta programa ni zadnja briga.

Pred leti je bilo delo programskih komisij precej ambiciozno zastavljeno, vendar projekt vseeno ni zaživel. Kje so vzroki? Kaj moramo storiti danes, da se izognemo podobnemu scenariju?

Mislim, da ne moremo reči, da projekt ni zaživel. Projekt je deloval tako, kot je bil zastavljen. In mislim, da je v času mojega vodenja programskih komisij bilo kar nekaj narejenega, da so rezultati bili vidni in je s tem tudi raslo članstvo v naši organizaciji. Zakaj je pa kasneje, ko nisem bil več na tej funkciji, projekt zastal, je verjetno treba vprašati koga drugega in ne mene.

Bi dodal še kaj o prenovi večšin?

Rad bi, da se prenova večšin naredi na kvaliteten način in se večšine zastavi tako, da bodo sprejemljive za vse tabornike na vseh koncih naše male države. Vsi vodniki in člani morajo v veččinah videti popestritev programa in možnost individualnega napredka in razvoja mlade osebnosti.

Na skupščini, ki bo 15. marca, predvidoma na Igu, bodo člani skupščine odločali o sprejemu finančnega in ostalih poročil, programa dela in finančnega načrta za leto 2008, razpravljali o članarini za leto 2009 in 2010, usmeritvah za delo ZTS, sprejemali pravilnik o finančno-materialnem poslovanju ZTS, o dopolnitvah pravilnika o kroju in oznakah ter uskladitvi drugih pravilnikov s statutom ZTS, še pred tem pa volili načelnika za področje programa za mlade.

Človek ne jezi se

1. prvenstvo v igri Človek ne jezi se

Ob turobnih in meglenih zimskih večerih ni nič lepšega, kot če se s prijatelji v izbi stisnemo k peči, potegnemo iz predala izdelano škatlo in odigramo Človek ne jezi se (ČNJS). Nekaj takega so verjetno mislili tudi cerkljanski taborniki iz Rodu aragonitnih ježkov in na nekaj partij ene najbolj priljubljenih iger za staro in mlado velikodušno povabili celotno taborniško Slovenijo.

Povabilu se je odzvalo več kot sto ta-

bornikov - od medvedkov in čebelic do grč, ki so se v Cerknem pomerili za velike lesene pokale v obliki figuric ČNJS. Po zboru in taborniški himni so se tekmovalci posedli za igralna polja in kmalu se je slišalo samo vneto metanje kock. Prvi krog je potekal dokaj mirno, potem pa je ozračje postajalo vse bolj razgreto in glasni vzkliki zadovoljstva in nezadovoljstva s kocko so postajali vse bolj pogosti. Vse skupaj je k sreči potekalo pod budnimi očmi usposobljenih sodnikov, ki so skrbeli za spoštovanje pravil in čim manj jeze. K razburjenju je prispeval tudi obisk televizijske ekipe, ki je o pomembnem taborniškem dogodku pripravila prispevek za svojo osrednjo informativno oddajo.

Ko je bila tekmovalna vročica na vrhuncu, je bil k sreči čas za strokovni predavanje pod vodstvom generala Zverine in znanega tajkuna Lipeta, ki sta nam razkrila nekaj zmagovitih taktičnih skrivnosti igre ČNJS.

Odličnemu kosilu so sledile četrti in polfinalne tekme, zaradi katerih so stekle prve solze razočaranja. V finale so se prebili najboljši štirje tekmovalci iz vsake starostne kategorije, ki so igrali na posebnih lesenih ploščah, tako da je finale izgledal kot spopad šahovskih velemejstrov. Med navijače so organizatorji razdelili še mamljivo pecivo, ki pa se žal ni izkazalo ne za mamljivo in ne za pecivo (tekmovalci bi naslednjič želeli nekaj podobnega, samo da bi bilo polnjeno z orehi).

Finalne tekme so bile izjemno nape, izenačene in polne nenadnih preobratov. Na koncu so zmagali tisti, ki so pokazali največ taktične pripravljenosti, psihofizične vzdržljivosti in imeli najbolj srečno roko. Poleg zmagovalcev si čestitke zaslužijo predvsem organizatorji iz RAJ, saj je bila akcija domiselna in odlično pripravljena, zaradi česar upamo, da nas kaj podobnega čaka tudi prihodnje leto.

Od rodov

Začetek brezmejne zgodovine

Zgodovinski dogodek vstopa Slovenije v schengensko območje smo soustvarjali tudi taborniki. V soboto, 22. decembra, smo sodelovali na slavnosti na mejnem prehodu Bazovica - Lipica, ki je ob občanih združila tudi skavtske organizacije obeh strani meje: italijanske skavte Scout d'Europa, zamejske skavte SZSO, tabornike RMV in RKJ ter slovenske skavte ZSKSS. Sprevod in kočije, v katere so bili vpreženi beli lipicanci, so krenili iz Bazovice proti mejnem prehodu Bazovica - Lipica,

kjer je potekal višek prireditve. Učenci osnovnih šol obmejnih vasi ter taborniki in skavti obeh strani meje so se srečali na mejnem prehodu, kjer so si predstavniki vseh skavtskih organizacij izmenjali lučko miru, nato pa ob spremljavi evropske himne dvigali italijansko, slovensko in evropsko zastavo. Sledili so pozdravi in nagovori.

21. december bo odsej zgodovinski dan. Po šestdesetih letih so padle še zadnje pregrade med sosednjima država. Predvsem za obmejne ro-

dove se začenja novo obdobje v razširjenem in „brezmejnem“ prostoru, ki ga bomo soustvarjali predvsem mladi. Prost prehod bo sedaj otipljivejši, realen. Končno brez zastojev. Enkratne priložnosti ne smemo zamuditi niti taborniki. Če so letošnji načrti obmejnih rodov splavali po vodi, moramo siliti naprej, saj bo to novo bogastvo, kovačnica novih izzivov in idej. Poglavitna pa bo vsekakor volja vseh nas.

Kresnica

Nina Medved

Kolumni

Boris Mrak

Zakaj je vodnik največja "carica marica" pri tabornikih?

Marsikdo misli, da smo taborniki takšna prostočasna dejavnost, kamor se pač gre in čudežni škratki pripravijo vse, da se imamo potem vsi skupaj fino in fajn. Še več jih je potem krepko razočaranih, ko ugotovijo, da smo mi sami tisti, ki poganjamo vso kolesje. In kar je še več, ne morejo doumeti, da preprosto ni tako zabavno, če si eden izmed tistih članov, ki samo prihajajo na sestanke in akcije.

Prva popolnoma obskurna stvar za razumevanje je prav gotovo to, da smo taborniki predvsem vzgojna organizacija. Da, morda se štejemo pod prostočasne dejavnosti in se nas vpiše v urnik po pouku, pa vendar se redko katera druga organizacija posveča vzgoji toliko kot mi. Navsezadnje se na vodniških in inštruktorskih tečajih učimo predvsem tega, kako voditi druge, posvečamo se psihološkim, fizičnim, sociološkim razlikam med starostnimi skupinami in na koncu koncev, vsak dan se učimo skozi delo z otroki, kako je prav in kako narobe.

Druga stvar, ki zaviha nosove še tako navdušenim nad taborniki, je, da preprosto moraš imeti funkcijo, da pri tabornikih pridobiš nek status. In največji status si ustvarijo vodniki, ki se marsikdaj napol ubijajo za to, da dajo otrokom vse najboljše. Dobro, saj so tudi druge funkcije, kot recimo specialist, načelnik, blagajnik, a nihče drug ne bo imel tolikšnega vpliva na otroke kot prav njihov vodnik. In s funkcijo pride tudi priprava, organizacija, vedno dobra volja za ravnanje z otroki in neskončne zaloge energije, ki jih nazadnje pogosto zmanjka prej vodnikom kot pa mulariji. Ampak saj obstaja prastara rešitev za takšne situacije: mulce toliko izmozgamo, da na koncu dneva popadajo vsi srečni in klepetavi v posteljo, mi pa si končno privoščimo kakšno minutko ali dve počitka.

Da, vodnik je največja "carica marica" pri tabornikih, ker daje največ in zato tudi prejme še trikrat toliko. In to postane kaj kmalu jasno vsem, ki pridejo k tabornikom na novo. Ko bi le bila to zadostna motivacija, da nam vodnikov nikoli ne bi primanjkovalo, a na žalost ni vedno tako. Zato vsi skupaj zagromimo čez širne daljave in pozdrav: V-O-D-N-I-K! VODNIK, VODNIK, VODNIK!

Novo staro vodstvo ZTS - nova stara vsebina in delo organizacije

Pred nami je marčevska konferenca ZTS, najvišje srečanje predstavnikov vseh rodov, združenih v "Zvezi", namenjena kritičnemu pregledu dela v preteklem letu, glavni poudarek pa naj bi predstavljale bodoče usmeritve naše organizacije. To pomeni, da bi se morali nekako dogovoriti, kaj dejansko želimo in hočemo doseči v prihodnosti, tako z našo organiziranostjo kot tudi z delom in programom. Še sreča, da tokratno leto ni volilno in nam ni treba izbirati in lobirati (vsak iz svojega skritega vrtička) za naše "izbrance". Ali so ti izbranci res pripravljeni in sposobni popeljati organizacijo na boljše pot, na višji nivo, je pa že drugo vprašanje. Največkrat je pomembno, da so "naši". Ampak, kot rečeno, letos nas volitve, razen nadomestnih, ne bodo obremenjevale in nam jemale odvečne energije in časa.

Kako priti do skupnih usmeritev in pogledov je veliko vprašanje in velika neznanka. Naloga ni lahka, posebno, če se človek spomni dogajanj in izkušenj iz preteklih let. Toda človek mora imeti upanje in zaupanje v ljudi in verjeti, da se bo tudi nam enkrat posrečilo in bomo pozabili na malenkosti, ki nas tolikokrat razdružujejo in ovirajo pri jasnem in vedrem pogledu v prihodnost. Pa imamo vizijo za to? Znamo malo sanjati o tem, kakšno organizacijo si želimo, na primer čez deset let? Ali si lahko predstavljamo, kako bo potekalo naše delo, naša tedenska srečanja, taborjenja, zimovanja, tekmovanja ipd. čez mnoga leta, ko nas morda v organizaciji ne bo več? Ali znamo pozabiti na ta trenutek, v katerem se imamo "fino", biti malo manj egoistični in pomisliti tudi na prihodnost organizacije in na tiste, ki se nam bodo pridružili v naslednjih letih? Kdo ve. Bomo videli, kaj nam bo prineslo srečanje v marcu in kakšne bodo reakcije "izvoljenih" predstavnikov rodov (ki - po mojih skromnih izkušnjah - ne predstavljajo vedno "duha" članov rodu).

Toda pustimo se vsaj enkrat presenetiti, sami sebe, da se pravilno razumemo in pozabimo na drobne in nepomembne malenkosti, ki nas vsakodnevno razdvajajo in ustvarjajo slabo voljo. Združimo sposobnosti in moči, da pridemo enkrat do vizije, s katero se bomo iskreno strinjali vsi (in ne s figami v žepu). Žal nas izkušnje iz preteklosti učijo, da smo zaradi neenotnosti v organizaciji premnogokrat izgubljali vsi (ponavadi največ izgubijo prihodnje generacije članov) in ne samo tisti, ki nekako niso zmogli poenotiti pogledov na prihodnost organizacije (zapečkarstvo in drobni lokalni interesi, kot splošna slovenska značilnost, so, na žalost, prisotni tudi v naši organizaciji).

Ljubljana/Domžale, 20. januar 2008

tabornik KRAJČI

ZVEZA TABORNIKOV SLOVENIJE
ZADRUGA

Kolofon

Uredništvo: Aleš Cipot (ales.cipot@rutka.net) - glavni in odgovorni urednik, Miha Bejek (miha.bejek@rutka.net) - pomočnik urednika, Meti Buh Gašparič (meti@rutka.net) in Aleša Mrak (alesa.mrak@siol.net) - urednici sklopa Igra, Lea Repič (learepic@gmail.com) - urednica sklopa Dogodivščina. **Predsednik izdajateljskega sveta:** Igor Bizjak (bizi@rutka.net). **Novinarji in sodelavci:** Jure Ausec (jure.ausec@gmail.com), Barbara Bačnik (barbara.bacnik@rutka.net), Jaka Bevk (jaka.bevk@tele-cable.net), Maruša Borovšak (maarusa@gmail.com), Matevž Brataševc (matevzbratasevce@gmail.com), Matic Cankar (matc@rutka.net), Borut Cerkvenič (borut.cerkvenic@guest.arnes.si), Andreja Gomboc (andreja.gomboc@pharmaswiss.si), Monika Gostič (monika.gostic@gmail.com), Katarina Jesenko (jesa@rutka.net), Klemen Kenda (bubi@rutka.net), Primož Kolman (primoz.kolman@yahoo.com), Brina Krašovec (brina.krasovec@gmail.com), Nina Medved (nina.medved@guest.arnes.si), Frane Merela (frane.merela@guest.arnes.si), Boris Mrak (boris.mrak@rovas.si), Tadej Pugej (pugy@rutka.net), Luka Rems (luka.rems@gmail.com), Tadeja Rome (whats hername.nessya@gmail.com), Tomaž Snigajda (sinigajda@gmail.com), Aleš Skalič (ales.skalic@gmail.com), Petra Skalič (petra_skalic@hotmail.com), Samo Vodopivec (samo@rutka.net) in Neža Zajc (neza.zajc@gmail.com). **Lektoriranje:** Miha Bejek (miha.bejek@rutka.net).

Ustanovitelj, izdajatelj in lastnik Zveza tabornikov Slovenije, Ljubljana, Parmova 33. TABOR sofinancira Ministrstvo za šolstvo in šport Republike Slovenije. **Naslov uredništva:** Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Telefon 01/30008-20, fax 01/4361-477, e-pošta: tabor@rutka.net, info@zts.org. WWW: <http://www.zts.org>. Cena posameznega izvoda je 2,09 € (500 SIT), letna naročnina je 20,86 € (5000 SIT), za tujino pa letna naročnina s pripadajočo poštnino. Transakcijski račun: 02010-0014142372. Rokpisov in fotografij ne vračamo. Upoštevanje samo pisne odgovori do 31. januarja za tekoče leto. Revija izhaja vsak drugi petek v mesecu. DDV je vračunan v ceno. Grafična priprava in tisk: Tridesign d.o.o., Ljubljana. Številka je bila tiskana v nakladi 6400 izvodov. Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana. Revija Tabor je vpisana v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 792.

Brina Krašovec

Danes je spet tisti dan,
ko moja pesem bolj tiho doni.
Žametne dlani kličejo tople dotike.
Odmevajo koraki ljudi,
v begu pred lastnimi obrazi.
Sonce je trpko,
lunine solze padajo na Zemljo.
Zaželim si nekaj žarkov zame,
ko se solze utopijo v morju.
in ne izdam večerne želje.
Se v jutru zbudim,
v soncu odkrijem skrivnost
mladega dne.

			SESTAVIL: MATJAŽ KERMAN	OKUSNA MORSKA RIBA	ZAŠČITNICA UMETNOSTI V GR. MITOLOGIJ	ENOTA ZA ELEKTRIČNO UPORNOST	DAVEK NALOŽEN PREMAGANI DRŽAVI	TABOR	VODNA PTICA, PREDVSEM OB MORJU	SMUČARSKO SREDIŠČE NA ŠVEDSKEM	FRNKOLA	IME DVEH POVELJNIKOV PRED TROJ
OVOJ, EMBALAŽA								DRŽAVA V ZAHODNI AFRIKI				
REKA V NEMČIJ								ZAČETNIK ARJANIZMA				
MORNARSKA PEJAČA								KARTICA V GSM-ih				
TABOR	KLJUKA, KAVELJ	CUCELJ					PLANOTA V ANGLIJ				VRHUNSKI ŠPORTNIK	
		NAPRAVA ZA ODKRIVANJE					PRAVO, JUR				OBMOČJE, TERITORIJ	
NAVLAKA, ROPOTEJA, ŠARA					VELIK PLAKAT						BABICA V PRIMORJU	RŽEVO ŽGANJE
					SL. TIGRALKA ITA							
JEZERO V TURČIJ			MARINO	VASIČA NAD BAŠKO GRAPO					GLAVNI ŠTEVNIK	ORIENTALSKO BARVILLO ZA LASJE		
				REKA V ITALIJ						PRESTANIŠČE V SOMALIJ		
ANTON DERMOTA		URADNO BESEDILO, AKT						NASILJE, STRAHOVLADA				
		NATRIJ						1. IN 20. ČRKA				
OBLJUBLJENA DEŽELA							ROMAN CLAUDA ANETA					
PLEMENSKA SKUPINA V AVSTRALIJ							SLOVENSKE NOGOMETAS ERMIN					

Iz taborniške pesmarice

Le spomin

Klemen Kenda
Jaka Bevk - Šeki

Tom Tom (kitarist in pevec skupine Gu Gu)

Povezava do pesmi: <http://www.rutka.net/inc/moduli/tabor/pripetki/tom-tom-le-spomin.mp3>

D G
Spet se vračam na te skale,
A D
kjer spoznal sem te nekoč.
D G
Vročé ustne, noč in zvezde
A D
so ljubezni dale moč.

D f#
V sanje se je spremenilo
G D
tistih srečnih trinajst dni,
D f#
žal prehitro je minilo
G FD
in ti odšla si ... vzela te je čas.

D
Le spomin, le spomin,
A
na obljube ljubezni večne,
D
le spomin, le spomin,
A
na noči in na dneve srečne.
D f#
Morski val mi šepeta,
G A
da izgubila sva oba ...

D G
Mnogo zgodb je o ljubezni,
A D
a le ena najina.
D G
Kratka, kot vulkan goreča,

A D
pozabiti se ne da.

D f#
V sanje se je spremenilo ...

D
Le spomin ...

(modulacija)

A
Le spomin, le spomin,
E
na obljube ljubezni večne,
A
le spomin, le spomin,
E
na noči in na dneve srečne ...

Novoletna zabava tabornikov Veselega vetra. Na fotografiji dobitniki nagrade Vetrčki 2007. Foto: arhiv Tamare Nemeth

Za povsem uspelo oponašanje zlate ribice manjka le še škaš vode. Foto: SiNi

Slaba vidljivost po gričevju v okolici Gorenje vasi na Glasu svobodne Jelovice. Foto: Samo Vodopivec

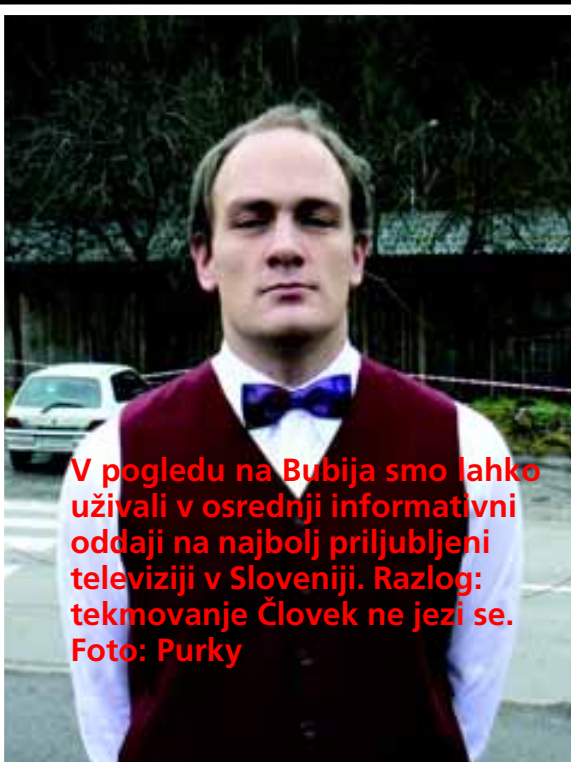
Foto: arhiv RSK

Na orientacijskem tekmovanju Glas svobodne Jelovice so poskrbeli, da niso bili kislih obrazov samo tisti, ki so na cilju zaman iskali cilj. Limona je vedno učinkovito sredstvo.

Foto: arhiv RSK

zadnja plat
Pošlji fotografijo na zadnjaplat@gmail.com

V pogledu na Bubija smo lahko uživali v osrednji informativni oddaji na najbolj priljubljeni televiziji v Sloveniji. Razlog: tekmovanje Človek ne jezi se. Foto: Purky

Predpusno ZOT-ovsko razpeloženje v Rušah. Foto: Nina Medved

**Ali še vedno ne veste,
kam bi šli na zimovanje
ali na rodovo smučanje
ob koncu tedna?**

**Morda pa je Gozdna šola ZTS
v Bohinju pravi odgovor na vprašanje.
Ne odlašajte, čimprej pokličite
041/490 888 in si zagotovite prostor.**